

PRENUMERATA

Kurjer warszawski (wraz z codziennym bezpłatnym wydaniem porannym):
Rocznie rs. 9, półr. rs. 4 k. 50,
kwart. rs. 2 k. 25, mies. k. 75.

Za odnośnienie do domu w Warszawie dopłaca się miesięcz. k. 5.
Opłata za przesyłkę i kosztą ekspedycji bezpłatnego wydania porannego na prowincję do Cieszyńsk: rocznie rs. 3, półr. rs. 1 k. 50, kwart. k. 75, mies. k. 25.

Za granicą (z przesyłką jednorazową) miesięcz. rs. 1 k. 50.
Oddzielna przedpłata na jedno tylko wydanie *Kurjera* przyjmowana być nie może.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi i rozsyła się dwa razy dziennie na Warszawę i na prowincję. W niedziele i święta uroczyste wychodzi tylko rano, w poniedziałki i dni poświęczone tylko wieczorem.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY SZÓSTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor *Kurjera Warszawskiego* codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej wieczorem; w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej w południe.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: plac Teatralny nr 9. — Telefon Redakcji nr 126. — Telefon Administr. 144

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., za każdy następny raz 20 kop.

Nekrologia: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petitowy albo jego miejsce pierwszy raz 10 kop., za każdy następny raz 8 kop.

Małe ogłoszenia: za jeden wiersz pierwszy raz 2 kop., za każdy następny raz 1½ kop.

Ogłoszenia do *Kurjera warszawskiego* przyjmuje także Biuro ogłoszeń Rajchmana i Frenckera ulica Senatorska nr 18.

— W jutrzejszą pierwszą niedzielę po uroczystości Wniebowzięcia N. Marji Panny kościół katolicki obchodzi pamiętkę śmierci św. Jacka z Odrowążów, który będąc już kanonikiem krakowskim, w przejeździe przez Rzym, poznał tam św. Dominika i wstąpił do świeżo przezeń założonego zakonu kaznodziejskiego, gdzie po czterdziestu blisko latach pracy, w sam dzień Wniebowzięcia N. Marji Panny, roku 1257-go życie zakończył. Święty Jacek jest patronem kunsztu szewskiego. Uroczyste nabożeństwo odpustowe ku jego czci odprawionem będzie jutro w kościele pod jego wezwaniem przy ulicy Freta.

— Jutro też na pamiętkę poświęcenia kościołów odbywać się będą solenne nabożeństwa odpustowe, z wystawieniem N. Sakramentu, kazaniami, procesjami oraz niezporami w kościołach: św. Ducha (paulińskim) i św. Kazimierza (panien sakramentek).

— W kościele św. Marcina (po-augustjańskim) odprawiona będzie jutro o godzinie 9-tej rano uroczysta wotywa, na intencję arcybactwa Pocieszenia N. Marji Panny.

Przegląd polityczny.

Onegdaj zaczęła się naprawę sesja parlamentu angielskiego. Urzędownie twierdzą, że pięcioletniowy okres czasu, wymierzony obecnie przez gabinet izboim do pracy poświęconym będzie sprawom finansowym; wszyscy to jednak wiedzą i czują, że kwestja irlandzka pojawi się już teraz w tej albo owej formie na porządku dziennym, bądźto podczas długotrwałych zwykle obrad izby gmin nad adresem do królowej, bądźto w drodze interpelacji o wypadki w Belfaście.

Pobudkę wojenną zagrał już zresztą onegdaj lord Salisbury w swej mowie, wygłoszonej podczas obrad izby lordów nad adresem. O ile przekonywamy się z depesz, prezes gabinetu torysowskiego nie miał na ustach ani jednego słowa słodkiego dla Irlandji. Rząd polecił osobnej komisji wypracowanie

reform administracyjnych dla Zielonej Wyspy, ale dodaje zarazem zapewnienie, iż takowe nie wykracza po za ramy dzisiejszych ustaw zasadniczych; innymi słowy, lord Salisbury zaprzecza, że o projektach odmiennego ukształtowania prawno politycznych stosunków w Irlandji, o parlamencie osobnym w Dublinie, mowy nie ma. I owszem, prezes gabinetu łączy pogroźkę, że gdyby okazało się, że dzisiejsze ustawy i środki nie wystarczają do utrzymania porządku na wyspie, rząd nie zaważa się wystąpić przed parlamentem z projektem zaostrezenia tychże.

Konserwatywny *Standard* ludzi się zapewne przypuszczając, iż sojusz pomiędzy torysami i unjonistami liberalnymi ocałi nieprzejednaną politykę irlandzka rządu. Dotąd Parnell, nie sprzedając dalszego rozwoju wypadków, zachowywał się z pewną rezerwą, a nawet piętnastotysięczny meeting irlandczyków amerykańskich w Chicago słuchał gromkich, dynamitowych przemówień O'Donovana Rossy i Finerty'ego, ale ostatecznie poszedł za roztropną przestroga Michala Davitta, który przypuszczał, że naród irlandzki wywależy swą sprawę bez użycia broni i dynamitu. Na to wszakże zgodzili się wszyscy mówcy i słuchacze, iż tak długo nie wróci spokój i porządek na niwach Erynu, dopóki w dublińskim College Green nie zasiądzie narodowy parlament irlandzki. Tak umiarkowanie irlandzycy zapewne nie będą przemawiali zawsze.

Daily News przed samem wygłoszeniem mowy tronowej pisały co następuje:

„Skoro się parlament zbierze, to prawdopodobnie i lord Salisbury obmyśli jakąś zgodniejszą z potrzebami czasu politykę. Gdyby bowiem na dotychczasowej pozycji wytrwał, to jedynym jej rezultatem byłoby zatamowanie rozwoju wszelkich spraw państwowych i użyczenie skrzydeł ruchowi, żądającemu jeszcze rozleglejszej autonomji dla Irlandji, niż ją proponował p. Gladstone. Jeżeli rząd w przyszłym tygodniu nie wystąpi z większą stanowczością i wyjaśnieniami, to obrady nad adresem przeciągną się prawdopodobnie bardzo długo. Pominąwszy już

kwestję przyszłych rządów w Irlandji, wiemy, że jeżeli pozwolą na to ustępy mowy tronowej, wystąpi kilku deputowanych z interpelacjami z powodu ruchów w Belfaście.

Lord Salisbury i wszyscy jego koledzy, ale przede wszystkim margrabia sam, muszą sobie życzyć, ażeby kwestja irlandzka jaknajprędzej została załatwiona i żeby sam on mógł dzieła tego dokonać. Byłoby to rzeczą jedynie ludzką, gdyby lord Salisbury poczuł się do ambicji zwyciężenia na tem polu, na którym uległ Gladstone, albo raczej poniósł tylko klęskę pozorną. Nie łatwiejszego, jak mówić o „dwudziestoletnich rządach energicznych”. Ale lord Salisbury musi być sam przekonany, że podobne frazesy, chociaż im natychmiast nie zaprzeczyły wypadki, nie mają praktycznej wartości. Sam przeciw lord Hartington wyznał wśród najgorętszej chwili ostatniej kampanji przeciw liberalnemu ministerjum, że przymus nie jest zgoła polityką. Prezes gabinetu dopuścił się pospolitego i beztreściwego frazesu, gdy rzekł, że „utrzymanem być musi prawo i porządek”. Mógł z równą chęlnością udzielić wielkodusznej rady, że karność w armji i marynarce musi być utrzymana, albo użyć paradoksu, że podatki muszą być ściągane z kontrybuentów. Wszakże są to rzeczy, które są pospolitem zadaniem wszystkich urzędników, którym lord Salisbury nie potrzebuje udzielać w tej mierze osobnych lekcji.”

Lord Salisbury nie ograniczył się w swem przemówieniu adresem na dotknięciu polityki wewnętrznej, jak to uczyniła mowa tronowa, zredagowana o kilka dni pierwej. Rozwiódł on się szeroko nad niegotowem położeniem rzeczy na wschodzie, a zwłaszcza poświęcił najczulsze wyrazy Turcji, stwierdzając, że nienaruszalność jej terytorjum stanowi potrzebę międzynarodową Europy i rękojmiej pokoju. Anglja, wierna swoim tradycjom, dołoży wszelkich starań, aby nietykalność granic tureckich ubezpieczyć, jakkolwiek z drugiej strony pragnie zapewnić chrześcijańskim ludom półwyspu dobrobyt i rozwój.

Szukając przyczyn, dla których lord Salisbury tak wymownie starał się bronić całości i bezpieczeństwa

z całej Polski, panowie i szlachta, mecenasi i strony interesowane.

Przyjeżdżali ze swemi dworami, rodzinami, zajmowali domy, otwierali salony, radzili, politykowali, pili i protestowali; sypały się panegiryki, epitaphia, mowy przywitane i pożegnane, wiersze okolicznościowe i pamflety i jak się jedne zagadzały, tak nowe się wszczynaly spory i kłótnie, awantury i procesa.

Koloryt tych zjazdów był pod wielu względami ciekawszy niż koloryt sejmu, bo odbywały się one na mniej szerokim tle i pod ciasniejszym horyzontem. Deputatami byli po największej części te typowe postacie szlachty polskiej lub młodziki niedowarzone, przyszli dygnitarze, wojewodowie i kanclerze. Starosta, kasztelan lwowski, miał lat dwadzieścia cztery, gdy jako deputat zjechał do Lublina. Niestarszymi od niego byli: Woreł, wojski kołomyjski, Malachowski Jacek, późniejszy kanclerz, Drohojowski, miecznik przemyski itd., itd. Podczas gdy ci dumni ze swej pierwszej krajowo obywatelskiej godności, pewni swej wielkości i znaczenia w zjeździe trybunału szukali zabawy, inni, starsi, koło duchowne, prezydent i marszałek spory sądzili.

Nasz deputat więcej się zajmował sprawami bieżącymi, opowiadaniem po posiedzeniu anegdotami, kursującymi wierszami, wiadomościami z gazet i wielkością własnej osoby, na której część komponowano wiersze, wota i epigramy, niż sprawami przed trybunał wnoszonymi.

Bo jak na trybunał koronny zjeżdżali się deputaci i strony, tak też z całej Polski daleko silniej i liczniej może ścigał ci wieczni przyszytych wielkości satelici, panegirycy, ówczesni literaci i heraldycy, malarze portretowi i wierszokleci, filozofowie i poehlebcy...

A było ich wtedy bez liku. Ten komponował dla

pana miecznika przemyskiego, który za ledwie czytać umiał, mowę, jaką miał zadziwić sesję trybunału; drugi, chcąc wyludzić od pana deputata kilka czerwieńców, tworzył mozolnie wiersze łacińskie, oparte na słowach „to” i „sol”; trzeci puszczał w kais napis na nagrobku nielubianej żony pierwszego ministra Brüllla.

Jedne bawily, drugie próżności schlebiały, inne kludy; dla każdego ówczesnego talentu otwierał trybunał w Lublinie obszerne pole popisu i zarobku. Przepelniony też jest utworami wierszowanymi leżący przedemną ogromny wolumen, a niektóre z nich są wcale dowcipne i doskonale charakteryzują epokę i ludzi.

W maju r. 1762-go dochodzi do Lublina wiadomość o śmierci pani Brüllowej, żony sławnego ministra i zaraz też kursuje z ręki do ręki „epitaphium” tej wcale trafnej, chociaż nadzwyczaj lichu wystylizowanej treści:

„Sławna w mężu, potomstwie, sławie, urodzeniu
Cnota i urody pełnem, była w dobrem mieniu.
Kollowrath jest mi ojcem, mężem Brühl kołchany,
Potocka mą synową, zięciem Mniszech znany,
Dość dla ziemi ozdoby i dla świata chwały,
Ja niebo, a wy ziemię, szczytamy przez wiek cały.”

Wiersze te, pomimo całej swojej stylistycznej i gramatycznej niedorzeczności, dobrze malują dumną Kollowratównę, pracującą całe życie, by zmasać mezaljans, jaki w przekonaniu swoim zrobiła, wychodząc za faworyta.

Podobne epitaphium skomponowano na śmierć wojewody wileńskiego Radziwiłła, który „umierając, nie umierał, skoro tyle wiekopomnych godności piastował”.

W r. 1762-im zapowiadano głód i powietrze, zaraz się też znalazł wierszokleta, który następującą do św. Rocha zanosił petycję:

To i owo z lat 1762—4.

Między papierami familijnymi odziedziczyłem duży tom po ostatnim wojewodzie pomorskim, noszący tytuł: „*Manuscriptum ex variis et diversis actibus publicis et privatis, novellis, versibus ab anno 1762 collectum*”.

Ciekawy to manuskrypt in folio o 700 kartach, opisany częścią ręką wojewody, częścią jego sekretarza, niejakiego de Bouhr, zawierający różne odpisy i wyciągi, anegdoty i djarjusze, częścią znane, częścią nieznanne.

Z góry uprzedzam, że w całym tym woluminie nie znalazłem nowych źródeł historycznych, znalazłem jednak kilka rzeczy, które wskutek charakterystyki i kolorytu, jaki rzucają na epokę o 120 lat od nas odległą, zasługują na zapelnienie niemi feljetonu.

Jest to zbieranina, rodzaj „silva rerum”, zbieranej dla człowieka, mającego pretensję zajmowania w kraju wybitnego stanowiska, którego dziś to, jutro owo zajmowało lub bawiło.

Chcąc czytelnikom niejako esencję tego pliku zapisać bibuły podać, przerzucę jej stronnice po kolei i co znajdę dziś godnego uwagi, czy z tego, czy z owego względu, zaznaczę.

Zbiór ten zaczęto w r. 1762-im podczas kadencji trybunału lubelskiego, na który pan starosta Wiszyński, kasztelan lwowski, był deputatem z podolskiego.

Zjazdy trybunału, mające w owych czasach bardzo doniosłe znaczenie, były arcyciekawe i zabawne. W cichej stolicy województwa lubelskiego robiło się gwarno i huczno; zjeżdżali się deputowani

Turej, wpadamy na nurtującą od kilku dni pogłoskę o zbliżeniu się sultana do Rosji. Być może, iż na to zbliżenie się obu mocarstw, niezawsze uprzejmem na siebie patrzących wzrokiem, wpływa tocząca się obecnie w Filipopolu sprawa rewizji statutu rumelijskiego. Tureja postawiła księciu twarde warunki. Gdyby ustąpiła z zajętego stanowiska, ks. Aleksander odniósłby tryumf, krócy niewszędzie byłby uważanym za niesprawiedliwionym i pożądanym. Rosja, wierna swej polityce ostatniego okresu, pragnie umocnić sultana w jego opozycji przeciw książęcy apetytom i dlatego zbliża się rada do Turcji, wskrzeszając tradycje czasów Mehmeda Alego, kiedy to wpływ rosyjski ocalił sultana przed zamachami jego lennika.

Rozumie się, że Anglja nie jest zadowolona z nawiązywania się poufalszych stosunków pomiędzy Turcją a Rosją, która, jak przed kilkoma dniami zapewniła *Politische Correspondenz*, „odzyskała po zjeździe gasteinskim tak pożądaną swobodę akcji na wschodzie”. Może dlatego lord Salisbury tak kłopotuje Turcję, tak stara się poręczyć „nietykalność” jej granic, przez nikogo w tej chwili nieatakowanych. W przeciwnym razie mowa jego byłaby zbyt technicznym anachronizmem.

Br. Z.

Czego potrzeba?

Gdyby którykolwiek z krajów europejskich posiadał okolice tak piękne i malownicze, jak dolina Prądnika i inne przyległe jej, jak Ojców, Pieskowa skała i Grodzisk, okolice te słygnęłyby w świecie szeroko i daleko, jak słyną wybrzeża Renu albo Szwarzcarja saska, zwiedzałyby je tysiące podróżnych, malarze i rysownicy odtwarzaliby ich piękności na płótnie i papierze i cichy dziś zakątek zawrzałyby życiem, dając zyski i zarobki niejednej rodzinie.

Skoro tak byoby mogło, dlaczegoż tak nie jest, albo dlaczegoż tak być nie ma?

Na pierwsze z tych pytań odpowiedź łatwa zawrzeć się daje w tych kilku słowach, że do niedawnego czasu nie a nie tu nie zrobiono, aby ludzi przynęcić i pobyt w Ojcowie uczynić im miłym i dostępnym.

Pierwszą zawadą, na jaką napotykała wszelka chęć poprawienia takiego stanu rzeczy, była niezmiernie trudna i kosztowna komunikacja. Przeszkoda ta po części została usunięta, dzięki pobudowaniu kolei dąbrowskiej, od której Ojców zaledwie o trzy mile jest odległy. Od chwili jej otwarcia, to jest od dwóch lat, liczba gości powiększyła się bardzo znacznie. Jest to jednak dopiero fundament, na którym dla przyszłości Ojcowy dalszy ciąg gmachu ulepszeń stawiać trzeba.

Początkiem do nich być musi naprawa, a raczej przeprowadzenie od Olkusza takiej drogi, po której bez narażenia zdrowia i nadwężenia żeber można by dojechać do celu podróży. Jesteśmy przekonani,

że przy pewnych staraniach i materjalnem przyczynieniu się w części do kosztów budowy nie byłoby trudno pozyskać poparcia, a nawet i pomocy pieniężnej od władzy do urzeczywistnienia tego projektu, co przyczyni się niezawodnie do podniesienia dobrobytu całej okolicy.

Oto jest pierwszy postulat.

Dalej pożądanem byłoby doprowadzenie do stanu używalnego przynajmniej głównych dróg w obrębie tego, co się w ogóle nazywa Ojcowem.

Koszta, jakie roboty takie za sobą pociągną, będą istotnie dość znaczne, ale przecież nie takie znów, aby o ich poniesieniu myśleć nie było można. Zresztą rozłożyć je można na jakiś szereg lat, aby nie wymagały jednorazowego wyłożenia zbyt wielkiego kapitału. Jakies dwadzieścia do dwudziestu pięciu tysięcy rubli, wydawane częściowo przez szereg lat kilku, o ile nam się zdaje, wystarczyłyby na dokonanie wszystkiego, co najpilniej jest potrzebnem.

To jednak nie wyczerpuje jeszcze całego programu poświadanych ulepszeń.

Ojców posiada dotąd jeden jedyny hotel „pod Łokietkiem” (budujący się obecnie tak zwany nowy hotel jest, o ile nam wiadomo, tylko pawilonem starego hotelu), a ten, nawet z dodatkiem nowego budynku, więcej nad kilkadziesiąt numerów nie obejmuje. Naturalnie, że reszta gości musi szukać dla siebie pomieszczenia w kilku willach, gdzie jeszcze jakotako myślano o wygodzie mieszkańców, albo w braku takich mieszkań w którym z nielicznych porządniejszych domków, w chatkach włościańskich, które nawet najskromniejszym wymaganiom odpowiedzieć nie mogą.

Potrzebaby zatem pomyśleć jednocześnie o założeniu jeszcze paru hoteli, któreby dbały choć trochę o wygodę i potrzeby gości i nie traktowały ich jak owce, przeznaczone na to, aby być strzyżonymi.

Jak zaś mało terażniejszy hotel dba o wygodę gości, można brać miarę z tego, że nie można tu dostać innego postłania jak materac ze słomy i sianem wypchane poduszki. Zapach siana nadaje życiu hotelowemu bardzo idylliczny charakter, ale ten charakter, bardzo mile lechący zmysł powonienia, mniej czyni zażość zmysłowi dotyku, który podczas snu i spoczynku pierwsze zajmuje miejsce.

Również pożądanem byłoby otwarcie w Ojcowie choćby tylko jeszcze jednej restauracji. Faktyczny monopol, jaki posiada w tym względzie dzierżawca hotelu pod Łokietkiem i restauracji, odbija się bardzo niekorzystnie na cenach jadła i jego gatunku.

Obiady, jakimi dziś gości swoich raczy niemiecki dzierżawca, mogą trawić tylko ludzie obdarzeni zupełnie zdrowymi żołądkami, a smaku doszukać się w nich może ten tylko, co cały dzień spędza w ruchu i na świeżem powietrzu. O cenie już nie mówimy.

Prócz tego niezbędnym warunkiem podniesienia Ojcowy jest pobudowanie jaknajwiększej liczby domków o kilku pokojach, z odpowiedniemi choćby

najmniej wybrednem umeblowaniem, gdzie mogłyby mieszkać całe rodziny, przybývające tu na dłuższy pobyt. Umeblowanie, a nawet zaopatrzenie domków w najniezbędniejsze przybory gospodarstwa domowego, uważamy za warunek konieczny, gdyż zarówno koszta jak i kłopot wynikający z przewożenia zbyt wielu rzeczy, niejednego już odstraszył od spędzenia letnich miesięcy nad uroczemi brzegami Prądnika.

Budowanie domków nie pociągnęłoby za sobą wielkich kosztów. Materiał drzewny jest tu bardzo tani, robotnik nie kosztuje wiele i, o ile się zdaje, domek o dwóch mieszkaniach, po trzy pokoje każdy, nie powinienby kosztować więcej nad 1500 do 1800, a z umeblowaniem najwyżej do 2000 rs. Na początek dość byłoby postawić dziesięć lub piętnaście takich willi.

Oto są wszystkie pożądané ulepszenia wymagające nakładu.

Pozostają jeszcze inne ulepszenia, które bez wydatku zaprowadzić się dadzą. Do takich zaliczamy np. otwarcie biura pocztowego i telegrafu. W obecnych bowiem warunkach osoby przebywające w Ojcowie są jakby odcięte od świata. Listy odbierać i wysyłać można przez Olkusz, odległy o trzy mile. Tą samą drogą odbywa się korespondencja telegraficzna. Skoro zaś inne miejsca lecznicze i stacje klimatyczne mogły sobie wyrobić otwieranie biur pocztowych i telegraficznych czasowych na sezon letni, to zdaje się, że i Ojców mógłby to samo pozyskać.

Zreassumowawszy to wszystko, co wyżej powiedziano, dochodzimy do wniosku, że zaprowadzenie najpotrzebniejszych nawet ulepszeń i dogodności pociągnie za sobą dość spore wydatki. Przypatrzmy im się bliżej.

Uporządkowanie drogi od Olkusza do Ojcowy przez Przeginię, Gotkowiec, Kalinowszczyznę i Wólkę Kalinowską na przestrzeni dwudziestu wiorst, mając na uwadze obfitość kamieni, które w wielu miejscach tylko z drogi usunąć potrzeba, aby ją uczynić nieco mniej trudną do przebycia, może kosztować 25,000 rs., z których część jeszcze prawdopodobnie dałaby się pokryć z miejscowych funduszy drogowych. Trzeba przytem mieć na względzie, że roboty około naprawy tej drogi rozłożyłyby się na lat trzy lub cztery, czyli po sześć lub pięć tysięcy rubli.

Toż samo dałoby się zastosować do dróg wewnętrznych w samej dolinie Prądnika, gdzie także trzymałoby się trzeba pewnej racjonalnej kolei i zakrzętnąć się z początku tylko około dróg będących w najgorszym stanie, albo też około tych, które są najpotrzebniejsze dla komunikacji miejscowej, i naprawić ich prowadzić systematycznie według z góry obmyślanego planu. Na ten cel także wydatek sześciu tysięcy rubli rocznie byłby zupełnie dostateczny.

Budowa hotelu wraz z jego urządzeniem skrom-

„Po tak wielu nieszczęściach coraz większe лихо,
Grozą nam tu powietrzem, lubo jeszcze cicho.
Święty Rochu, patronie, przybývaj nam z nieba
Na ratunek, lecz bez psa, bo tu nie ma chleba.”

Były i wiersze polityczne, a lokalne, okolicznościowe, sypały się jak z rękawa, bo była to epoka, w której wszystko starano się oddać wierszem, choć bardzo a bardzo nieudatnym, przecież ogólny odbierającym poklask.

Mecenasem najbardziej renomowanym podówczas w Lublinie był Chojnowski i jemu powierzano najważniejsze i najgłośniejsze sprawy. Powszechny interes obudzała wtedy sprawa pani podkomorzyny Dłuskiej, wybitne zajmującej stanowisko w województwie lubelskim. Gdy ją Chojnowski wygrał, kursowały i na pamięć się ich uczono wiersze, które klientów mecenasowi przysporzyły, a których ze względu na ukryty w nich drastyczny dwuznacznik, powtarzać nam niepodobna.

Pełno tego wszystkiego w księdze, słabe to, lecz doskonale maluje epokę, w której zdaje mi się, że żyję i w trybunale kor. r. 1762-go udział biorę, przerzucając te karty.

Nie bez dowcipu nakreślony jest wierszem francuskim portret Fryderyka Wielkiego.

Bogowie zeszli się w Olimpie; Mars pierwszy głos zabrał i szczególnie chwalił bohatera północy, Jowisz podnosił jego umiarkowanie i dobroć tak rzadką pod zbroją, Minerwa przyklaskiwała jego roztropności i skromności, każdy z bogów z góry przeznaczał mu miejsce w świątyni sławy, milczeli jednak i ani słówka na chwałę jego nie wyrzekli Wenus i Bachus. W epoce tej było to rzeczywiście czarnym punktem.

Dobry jest, zapewne wyjęty z jakichś współczesnych pism albo gazety humorystycznej, testament cesarzowej Elżbiety, w którym między innymi zapi-

suje królowi polskiemu „Pokutującą Magdalenę”, a Brühlowi kruka, który wyleciałszy z arki Noego, nigdy już nie wrócił.

„Zabawa w niebie boska” i co do treści i co do stylu, technie owym zepsutym filozoficznie XVIII-ym wiekiem.

„Pytam czem się Bóg bawi; pomyślawszy chwilę:
Dwiecna pewnie rzeczami, jeśli się nie mylę,
Niskie dźwiga, wysokie zniża animusze,
Jedne z ciał, drugie w ciała ordynuje dusze.”

Umarł także w tych czasach nauczyciel, a jak go pamiętnik zowie „dyrektor” Paca i Wojny, dwóch później znakomitych osobistości i zaraz mu w Lublinie odpowiedni na nagrobku skomponowano napis: „*Hic jacet Belli, Pacisque magister*”.

Ten sam najbardziej wzięty, a monogramem się podpisujący poeta, tak definiuje dwóch braci (Potockich) rodzonych a nie równych sentymentów:

„Krzyż i łopata z drzewa jednego oboje,
Krzyż całują, łopatą wyrzucają gnoje.”

Łatwo zrozumieć, że te wszystkie i inne wiersze okolicznościowe bawiły niesłychanie polską szlachtę, żyjącą w ciśniejszym świecie niż nasz dzisiejszy, zajmującą się tylko sobą i mimo całej równości i miłości, wzajemnie się nienawidzącą.

W pamiętniku pełno anegdot o współczesnych. Pana starostę wszyscy obchodzili, a szczególnie wtedy jak on, tak i cała epoka ceniła u innych to, co francuz „*l'esprit*” zowie. Nic tak wtedy się nie podobalo, nie nie pouczało, jak trafna i elegancka odpowiedź, jakiś dowcipny dwuznacznik, jakiś filozoficzny dowcip. Polska rubaszna natura odradzała się we francuskiej elegancji i cały wpływ francuszczyzny cechuje się w tej admiracji ówczesnej dla *bel esprit*.

Paweł Łucki, wojewoda rawski, wielki swojego czasu miłośnik plei pięknej, oslepi na jedno oko, a przejrząwszy cudem Matki Boskiej Częstochowskiej,

nawrócił się zupełnie. Gdy umierał, w oknach jego pokoju pokazywali mu się czarci w postaci dawnych ulubieńców i każdy wołał: „*illa ego sum*” (ja to jestem ona), ale on im odpowiedział: „*sed ego non sum ille*” (ale ja nie jestem on).

Znajduję tu także wierszem opisaną Radę żydów Zamojskich, gdy wyszedł ordynans by stawali w obronie ojczyzny nachodzonej podówczas przez obce wojska. Rabin więc przemawia a Abrahama mki, Szmulle i Judki mu odpowiadają; dość to zabawne, choć przydługie. Jest list królewskiej Akademji, którego by dziś nie wysłało żadne naukowe towarzystwo, list pisany do Brühla pocieszający go po stracie małżonki, jest dobra odpowiedź Fryderyka W-go, któremu przedstawiano narzekanie ludu z powodu podwyższenia podatków. „Pozwólcie — rzekł on do ministrów — krzyżać kuram, których jaja zjadamy.”

Następuje szereg kopij listów ówczesnych znakomitości, pisanych nietylko do właściciela zbioru, ale i do innych osób: kanclerza Małachowskiego, hetmana Branickiego, Zamoyskiego, wojewody inowrocławskiego, Miaskowskiego wojewody kaliskiego, Łubieńskiego prymasa i wiele innych, w których możeby drobiazgowy historyk tej mało zresztą interesującej epoki schyłku panowania Augusta III-go znalazł jakiś nowy szczegół.

W chaosie tych listów znajduję list pisany przez damę dworu saskiego do Polski z roku 1763 go, wkrótce po śmierci króla.

„Hrabia Brühl — pisze dama, naturalnie po francusku — ma się znacznie lepiej, lecz króla nie widuje. Starają się ochłodzić sympatje monarchy dla ministra, któremu, jakkolwiek go bardzo szanują, zamknięto trzy źródła, z których cała jego potęga płynęła, kasę wojskową, a elektorowa sama objęła kasę pałacu i utrzymanie rodziny królewskiej...”

nem ale wygodnym, nie mogłaby kosztować więcej nad piętnaście tysięcy rubli.

Kapitał na postawienie piętnastu domków potrzebny może osiągnąć najwyżej trzydziestu pięciu tysięcy (nb. jeżeliby właściciel majątku, co rzecz wątpliwa, żądał natychmiastowej zapłaty za użyte do tego drzewo), a może nawet być mniejszym.

Obliczywszy to wszystko przychodzimy do przekonania, że do podźwignięcia Ojcowa ze stanu opłakanego zaniechania, w jakim się obecnie znajduje, potrzeba na pierwszy rok rozporządzalnego kapitału około sześćdziesięciu a na następne lat trzy, jeżeli co rok przybywać będzie po pięć domków mieszkalnych, po trzydziestu tysięcy rubli rocznie, czyli razem około stu pięćdziesięciu tysięcy rubli.

Za tę cenę po upływie czterech lat, Ojców będzie połączony wygodną drogą z najbliższą stacją kolejową i będzie miał możliwie udogodnione drogi wewnętrzne, a nadto przybędzie mu hotel z mniej więcej czterdziestu numerami i trzydziestu domków mogących pomieścić sześćdziesiąt rodzin.

Jak jednak zgromadzić taki fundusz?

Na to niech nam odpowie Nałęczów, który dzięki staraniom spółki, ma dziś wszystkie dogodności europejskich stacyj klimatycznych, zawsze bywa przepelniony gośćmi i zapewne już zaczyna przynosić dochody.

O ileż zaś lepszymi są lokalne warunki Ojcowa! Tu natura hojną ręką rzuciła wszystko co tylko może przyjemnie pobyt i to co ludziom do zrobienia pozostaje jest już drobnostką.

Wyreklamujemy się wyjazdu do wód i kurortów niemieckich — to dobrze, ale skorodmy zmuszeni okolicznościami doszli do tego rozumnego postanowienia, postaramy się urządzić u siebie tak, abyśmy na przyszłość w domu znaleźli to, czego dotychczas szukaliśmy za granicą.

Kapitałiści nasi kłopotczą się o to, gdzie i jak umieścić fundusze. Jesteśmy pewni, że proponowana przez nas lokacja przyniosłaby im dobre odsetki, a wobec kraju byłaby istotną zasługą.

WIADOMOSCI BIEŻĄCE

Ministerjum poczt i telegrafów wydało przepis, na mocy którego elektrotechnicy, nie posiadający specjalnych koncesyj, mogą urządzać połączenia telefoniczne w obrębie pojedynczych gmachów. W razie, gdyby druty telefoniczne miały być przeprowadzone przez drogę publiczną, przedsiębiorcy winni udawać się o każdorazowe zezwolenie odnośnej władzy.

Postulaty, jakie w uchwałach zjazdu górników Królestwa Polskiego, odbytego w jesieni roku zeszłego, były zamieszczone, powoli zostają w sferach decydujących uwzględniane. Między innymi departament górniczy przedstawił do zatwierdzenia rady państwa następujący wniosek: dozór nad kotłami i maszynami parowymi w kopalniach i zakładach gór-

niczych Królestwa Polskiego, należący dotychczas do mechaników gubernjalnych zależnych od władz administracyjnych, winien przejść do atrybucji specjalnych techników, zostających w bezpośredniej zależności od władz departamentu górniczego.

Od dnia 25 go b. m. wprowadzoną zostanie bezpośrednia specjalna taryfa na przewóz w pełnych ładunkach rudy żelaznej i manganowej z kolei jekaterynińskiej do stacji Praga — stalownia kolei nadwiślańskiej.

Sesje rady kolejowej rozpoczęły się po przerwie wakacyjnej w dniu 19-ym b. m.

Rada gubernjalna warszawska przyjęła zapis Emiljana Kretkowskiego w sumie 1,000 rs., od której procent obracany być ma na utrzymanie przy szpitalu powiatowym we Włocławcu siostr miłosierdzia św. Wincentego à Paulo.

Z powodu częstych wypadków pokasania przechodniów przez psy błąkające się po mieście bez kagańców, zarządzona została zwiększona obława, skutkiem czego od d. 1-go do 18-go b. m. uprzątnięto 206 psów, a 52 osób za wypuszczenie psów bez kagańców pociągnięto do odpowiedzialności sądowej.

W dniu 1-ym września, o godzinie 10-iej zrana, w sali losowań tutejszego kantoru banku państwa odbędzie się publiczne losowanie, celem włożenia do kół numerów listów likwidacyjnych, poczem rozpocznie się samo losowanie tych listów, które trwać będzie kilka dni.

Dotychczasowy inspektor II-go gimnazjum męskiego, p. Maziukiewicz, mianowany został dyrektorem obu nowo-otwierających się gimnazjów, męskiego i żeńskiego w Łodzi.

Z literatury.

Autorką trzeciego utworu konkursowego, drukowanego w *Tygodniku ilustrowanym* p. t. „Safona”, jest, jak się okazało po otwarciu koperty zamykającej nazwisko panna Józefa Szczepna Cybulska, młoda poetka znana już pod pseudonimem Szczepnej.

W dzisiejszym numerze *Tygodnika* znajdujemy podobiznę pomnika, wzniesionego w tych dniach w Czechach Bolesławowi Jabłońskiemu (ks. E. Tupemu), znakomitemu poecie czeskiemu, a naszemu przyjacielowi.

W dziale artystycznym zamieszczono także oryginalny rysunek S. Wolskiego „Na pociąg”, przedstawiający trafnie schwyconą scenę z życia warszawskiego.

W Krakowie opuściło świeżo prasę dzieło p. t. „Ród Gedymina”.

Jest to studjum historyczne, napisane przez p. Józefa Wolffa, obejmujące dodatki i poprawki do znanych cennych dzieł K. hr. Stadnickiego, a to „Sy-

nowie Gedymina”, „Olgierd i Kiejstut” oraz „Bracia Władysława Jagielly”.

Z teatru i muzyki.

Zółkowski ukaże się jutro na scenie teatru Letniego jako Szarucki w „Majstrze i czeladniku” Kozreniowskiemu.

Kacperkiem będzie p. Szymanowski; rolę Basi, za nieobecną pannę Czakovną, odegra pierwszy raz panna Mirecka.

„Majstra” poprzedzą „Aktorowie dwora”, którzy zyskują sobie coraz większą sympatję publiczności i zapełniają na każdym przedstawieniu salę teatralną.

Niegrany od lat kilku obrazek dramatyczny w jednym akcie Zofji Mellerowej p. t. „W Alpach”, wznowiony być ma niebawem na deskach teatru Letniego.

Próby już się rozpoczęły.

Rolę Nelli objęła panna Noiret.

Z udziałem Zółkowskiego dane będą w przyszłym tygodniu dwie komedje w teatrze Letnim: w poniedziałek „Oj, młody, młody” Fredry i w środę „Złoty cielec” Dobrzańskiego.

Repertuar przyszłotygodniowy teatru Nowego wypełnią wyłącznie grane naprzemian dwie świeżo wystawione nowości: operetka „Muszkietierowie” i obraz sceniczny ze śpiewami „Nad przepaścią”.

Prezes teatrów warszawskich, senator Gudowski, powrócił z urlopu i objął kierownictwo teatru, które przez czas nieobecności jego pełnił wiceprezes p. Bogumił Poland.

Zabawa dla dzieci.

Jutrzejsza zabawa dla dzieci w ogrodzie zwierzyńca będzie zarządzana przez p. M. Olszewskiego. Małoletni goście otrzymają w darze drobniaki, nadesłane przez niektóre firmy handlowe.

Wspomnienie pośmiertne.

Zmarły w dniu onegdajszym ś. p. Tomasz Werner, długoletni urzędnik zarządu komunikacji, dobrze się zasłużył naszemu społeczeństwu.

Urodzony w r. 1824-ym, po ukończeniu tutejszej szkoły realnej, wstąpił do służby, niezadługo jednak wyjechał na Kaukaz, gdzie był w wojsku, z prawem dosługi.

W r. 1853-m spotykamy go na wojnie, w stopniu oficera wyższej broni.

W r. 1854-ym powrócił do kraju i bardzo był użytecznym hr. Zamoyskim, przy rozwijającej się wówczas żegludze.

Następnie wszedł do służby przy ulepszeniu spławu na Wiśle i został naczelnikiem obczadowym w r. 1862-im drugiego dystansu.

Na tem stanowisku dał się poznać jako zdolny technik przez opracowanie planów regulacji rzeki.

Prowadzone pod kierunkiem jego roboty faszynowe i bicia tam, zalecały się wykończeniem i praktycznością.

Werner od lat kilkunastu zamieszkał w Puławach

dnego z najsympatyczniejszych późniejszej epoki ludzi.

„Jaśnie Wielmożny stanął starosta
Już w porcie szczęścia, kierując się prosto
Rudtem fortuny i miłości wiosłem.
Chęć się dorabiać Adama rzemiosłem
W pocie zażywasz chleba z żywej roli,
Złotego jarzma chwytasz się niedoli.”

Jak na poezję owego czasu niezłe to wiersze, choć zawsze całym ich wynikiem pozostanie, że wyszły z pod pióra późniejszego towarzysza księcia Józefa.

Narzekanie na „złote jarzmo”, „kajdany małżeńskie”, nie przestaje przebiegać we wszystkich tych wierszach ludzi, dziś się żeniących, albo jutro mających się ożenić. Znać narzekać na małżeństwo, było u nas w modzie po wszystkie czasy. Nawet znajdując wcale udatnej treści wiersze pisane także z okoliczności żeniączki kasztelanica, pióra jego przyjaciela Drohojowskiego.

Nie wątpię, że cudownym był snem Adam zdjęty
Wtenczas, gdy mu Bóg żonę dał z koci wyjętej,
Jakoż żebro utracił z żyjącego boku
Byłby to ból nieznośny w przytomności wzroku,
Lecz co większa! z wolnego w małżeńskie kajdany
Czyż miałby wpaść tak chętnie, żelty nie zaspany?”

Na tem kończę na teraz przerzucanie szpargałów po ostatnim wojewodzie pomorskim, który tym tomem zaczynał swą dość świetną i długą karierę polityczną.

Kasztelanica z młodą żoną i p. de Bouhr opuścili Warszawę, a w Lublinie pan sekretarz zamknął ogromny wolumen mową oo. trynitarzy lubelskich do pana starosty jako syna ich fundatora Michała, kasztelanica kamienieckiego i lwowskiego.

Ed. hr. Łos.

i jako człowiek zacny, powszechny pozyskał szacunek.

Zgon znalazł na posterunku, bo dozorcę robót nadrzecznych, zaziębił się, co stało się powodem choroby śmiertelnej, której smutny koniec okrył żalobą szerokie koła tych, co go bliżej mieli sposobność poznać.

= Uzdrawienie.

Otrzymał list następujący:
Wyczytawszy w nrze 227-ym Kurjera artykuł o uzdrowieniu Gabrieli Kobylińskiej i znalazłszy pewne niedokładności, czuję się w obowiązku sprostowania takowych.

Uzdrowiona nie jest żoną obywatela, tylko córką pisarza sądu gminnego, zamieszkałego w miasteczku Łyszkowice, w pow. łowickim, panną, w wieku lat 26, udała się zaś do Częstochowy nie pod opieką kuzynki, lecz w towarzystwie żony obywatela z łowickiego i nauczycielki.

Nadmieniam i stwierdzam przytem, że fakt uzdrowienia córki mojej Gabrieli miał miejsce w sposób opisany w Kurjerze i że oprócz wyprostowania się zupełnego skrzywionej nogi i odzyskania władzy w drugiej, ustąpił również paraliż krzyża, na który dotąd cierpiała, o czem zresztą prowadzi się urzędowe śledztwo i co potwierdza parotysięczna i różnorodna ludność miejscowa, pośród której wiele osób zajmuje wybitniejsze stanowiska.

Aleksander Kobyliński.

= Z ruchu budowlanego.

Przedsiębiorcy budowlani w ostatnich dniach otrzymali zupełnie nadspodziewanie dość znaczną liczbę zamówień na budowę domów.

Jeden z tych przedsiębiorców wobec braku miejscowych robotników sprowadza ich z okolic Płocka.

Przezyna braku pracowników tłumaczy się faktem, iż wyrobicy warszawscy, nie spodziewając się zatrudnienia przy budowie domów, poszukali sobie innej roboty po za obrębem Warszawy.

= Cukierki angielskie.

Jeden ze specjalistów od wyrabiania słodyczy zakłada w mieście naszym fabrykę cukierków angielskich.

Cukierki te dotychczas sprowadzano po większej części z Cesarstwa.

= Sztuczka konkurencyjna.

Przed kilku dniami rozeszła się wiadomość o fatalnym stanie interesów jednego ze znacniejszych kupców hurtowych, a nawet mówiono o ogłoszeniu upadłości.

W chwili zastoju handlowego wyradza się słuszną zresztą nieufność i lada pogłoska wywołuje popłoch wśród osób zainteresowanych.

I w danym wypadku kupiec X., cieszący się ciągle zaufaniem oraz znacznym kredytem, otrzymał o. obste i listowne żądania wypłaty należności.

Żądaniom tym z trudnością mógł zadosyć uczynić, gdyż cały kapitał swój i pożyczony posiada uwięziony w towarze i sam naodwrot ma pełno dłużników.

Była chwila, w której X. omal nie ogłosił upadłości i pogłoska byłaby się sprawdziła.

Na szczęście ktoś dokładniej obeznany z interesami kupca, przyszedł mu z pomocą i p. X. wszelkim zobowiązaniom zadosyć uczynił.

Cała ta jednak operacja naraziła go na znaczną stratę, postanowił więc wyszukać autora fałszywej pogłoski.

Nie było to trudną rzeczą, gdyż wszyscy jednoznacznie wskazywali na p. Y., również kupca i konkurenta mniemanego bankruta.

Pan X. otrzymał nawet oryginał listu pisanego przez Y. z ostrzeżeniem, iż upadłość wisi na włosku.

Dowody są więc dostateczne, aby stanowiły materiał do sprawy karnej, jaką X. swemu konkurentowi wytoczył.

Nadto p. X. wszczyna akcję cywilną o wynagrodzenie poniesionych w skutek fałszywej pogłoski strat, w sumie około 15,000 rs.

O ile nam się zdaje, będzie to pierwsza podobnego rodzaju sprawa.

= Po raz trzeci.

W liczbie kandydatów do stanu duchownego, jacy w tym roku zamierzają wstąpić do seminarjum metropolitalnego, znajduje się pan ** człowiek niemłody, liczący około 45 lat wieku.

Kandydat dwukrotnie już występował z seminarjum...

Pierwszy raz jako młodzieniec przetrwał cztery lata i na kilka miesięcy przed otrzymaniem wyższych święceń porzucił stan duchowny i ożenił się.

W ośm lat później umarła mu żona, a stroskany wdowiec ponownie przywdział sukienkę kleryka.

Po roku jednak znów nastąpiła zmiana i p. ** opuściwszy seminarjum, zaślubił drugą żonę.

Przed rokiem żona umarła, a p. ** powziął teraz

stanowczy zamiar po raz trzeci wstąpić do seminarjum...

= Pouczające.

Opowiadano nam ciekawy i charakterystyczny fakt, jaki się w tych dniach zdarzył.

Prawie jednocześnie subhastowano folwark kilkuwłokowy, w powiecie radzyńskim położony i nieruchomości miejską, znajdującą się przy ulicy Wołyńskiej w Warszawie.

Właścicielem obu realności został niejaki B. C., znany pośrednik v. faktor używany do rozmaitych tranzakcyj.

On to właśnie przed dwoma laty pośredniczył w zamianie tegoż folwarku na nieruchomości i za swoje pośrednictwo na obu hypotekach zyskał poważne sumy.

Teraz poprzedni posiadacze, którzy się zamienili, po przymusowej sprzedaży znajdują się bez grosza, a faktor został właścicielem posesji i folwarku.

= Sumienny chłopak.

Proszono nas o zaznaczenie drobnego ale pocieszającego faktu uczciwości młodego chłopca Tadeusza Kownackiego, który pozostaje w obowiązku na kolonji państwa Ceglarskich za rogatkami wolskimi.

Onegdaj wieczorem znajdowali się u państwa C. w gościnie krewni ich państwo M.

Około północy Kownacki odwiózł państwo M. bryczką do Warszawy i otrzymał jakiś napiwek.

Kiedy już był w połowie drogi z powrotem, zauważył ze zdziwieniem, iż otrzymane dwie monety były złote.

Chłopak, dorozumiewszy się pomyłki, zawrócił i poprosił stróża o chwilowe dopilnowanie koni, udał się do mieszkania państwa M.

Rzeczywiście p. M. przez roztargnienie zamiast dwóch monet 20-kopiejkowych dał Kownackiemu dwie złote dwudziestomarkówki, które mu się zostały z drogi, po przyjeździe przed paru dniami z zagranicy.

Sumienny chłopiec za swoją uczciwość otrzymał od p. M. 5 rs. nagrody.

= Świadek z Ameryki.

W pewnej sprawie granicznej, jaka się toczy między właścicielami dóbr z lubelskiego, już w drugiej instancji, a mianowicie w izbie sądowej, zaszła potrzeba przesłuchania na gruncie nader ważnego świadka, Hersza Litynera, który przed kilkunastu laty emigrował do Ameryki.

Ponieważ w rzeczonej sprawie chodzi o kontrowersję leśną, wynoszący ośm włók przestrzeni najpiękniejszego starodrzewu, więc adwokat jednej ze stron zajął się wyszukaniem miejsca pobytu owego Litynera.

Poszukiwania przedsiębrane od dwóch lat zostały uwieńczone pomyślnym skutkiem.

Okazało się, iż Lityner żyje i mieszka w Filadelfji, gdzie pracuje w kantorze transportu towarów.

W tych dniach właśnie otrzymano odpowiedź Litynera na uczynioną propozycję przybycia do kraju.

Zgadza się on przyjechać i stanąć w sądzie jako świadek, z warunkiem jednak zapłacenia 1,000 rs. tytułem kosztów podróży w obie strony.

Zważywszy na ważność zeznań świadka, zainteresowana strona zgodziła się ponieść ten wydatek i 300 rs. zostało już wysłane.

= Poważna przyczyna.

W dniu wczorajszym na Krakowskim-Przedmieściu zatrzymał się na linii tramwaj nr. 240.

Za chwilę pięć wagonów dążących z tyłu uformowało długi łańcuch.

Pasażerowie domyślali się jakiegoś nieszczęśliwego wypadku.

Nareszcie, gdy upłynęło sporo czasu, służba wstrzymanych wagonów udała się do tramwaju nr. 240 dla dowiedzenia się o powódzie wstrzymania ruchu...

Oto jakaś nietrzeźwa kobiecina nie chciała zapłacić za drugi kurs jazdy, dlatego też konduktor pomimo interpelacji pasażerów postanowił czekać aż się jejmość z długu uisuci...

Dopiero wmięszanie się policji położyło tamę przerwie ruchu i zbiegowisku...

= Kradzieże.

Na Hożej pod nr. 2-im w mieszkaniu Wiktora Magnusa spełniono znaczną zuchwałą kradzież, a mianowicie złodzieje odbiwszy szufladę biurka skradli 500 rs. w gotówce oraz rozmaite klejnoty wartości paruset rubli.—Stróż domu pod nr. 26-ym na Marszałkowskiej zauważył, iż drzwi prowadzące do mieszkania K. Piaszczyńskiego, który wyjechał z Warszawy, są otworzone; po sprawdzeniu okazało się, że cały lokal splądrowali złodzieje, a szafy, komody, biurko i kufry były otworzone przez wylamanie zamków; wartość skradzionych przedmiotów, dopóki poszkodowany nie powróci do Warszawy, trudno oznaczyć.—Na Królewskiej pod nr. 41-ym z mieszkania J. Witensa skradziono rozmaite przedmioty na 100 rs.—Na Twardej pod nr. 18-ym u J. Biura spełniono z włamaniem kradzież garderoby wartości 190 rs.

= Zajście.

W dniu wczorajszym jadący tramwajem przez Marszałkowską byli świadkami przykrego zajścia.

Jeden z pasażerów przy odbieraniu reszty od konduktora, zwrócił mu uwagę, iż zbyt szorstko odpowiada na zapytania pasażerów.

Konduktor obrażony uwagą, ostro się odciał pasażerowi, a ten wymierzył mu policzek.

W następstwie wszczęła się formalna bójka, wagon więc został wstrzymany, a po przybyciu policji, przeciwników rozdzielono i sprawę skierowano na drogę sądową.

= Przejechania.

Na Pradze Joanna Suczyńska zranioną została dyszlem wozu roboczego w głowę.

Na Dzikiej Karol Henisz, skutkiem przejechania przez kwipaż prywatny, uległ złamaniu nogi.

= Spadnięcie.

W dniu wczorajszym w alejach Ujazdowskich robił się koń, którego dosiadał Andrzej Leszczyński, oficjalista prywatny.

Leszczyński, zesunawszy się z siódła, upadł tak fatalnie, iż złamał nogę i zwichnął rękę.

= Zbieg nagłych śmierci.

W dniu wczorajszym właściciel browaru pod nr. 33-im na Grzybowskiej Edward Reich, z niewiadomej przyczyny nagle życie zakończył.

Wiadomość o tym wypadku zakomunikowano Karolowi Getterowi, zamieszkałemu pod nr. 8-ym na Krochmalnej, a przyjacielowi nieboszczyka.

Prerażony Getter pośpieszył natychmiast z synami na Grzybowską.

Tu zabawiwszy chwilę, uczuł, że mu się robi słabo i wyszedł na ulicę.

Zaledwie jednak uczynił kilka kroków, upadł tracąc przytomność.

Synowie zemdlonego ojca wnieśli do dorożki, lecz przed przybyciem do domu Getta życie zakończył.

Żwioki obu nagle zmarłych zostały zabezpieczone, celem wyprowadzenia śledztwa sądowego.

ZE ŚWIATA

× Ze Lwowa donoszą nam d. 19-go b. m.: Dnia o godzinie 4-ej po południu odbył się pogrzeb zmarłego przed dwoma dniami lekarza dra Antoniego Schattanera przy udziale kilku tysięcy publiczności. Zmarły zaliczał się do najlepszych w naszym mieście operatorów i dżagnostów, a znany był z wielkiej bezinteresowności. Studja medyczne kończył w Krakowie, a następnie był sekundarjuszem w lwowskim szpitalu na oddziale chirurgicznym. Położył on znakomite zasługi około szpitalika dla dzieci (św. Zofji), gdzie nie tylko zupełnie bezpłatnie ordynował, ale jeszcze zasiliał zakład własnymi funduszami. W ostatnich latach doznał ciężkiej smutku, żona bowiem z powodu choroby umysłowej musiała zostać oddaną do szpitala obłąkanych. Ś. p. Schattaner odznaczał się również gorącą miłością dla kraju. Na trumnie złożono kilkadziesiąt wieńców i nad grobem przemówił lekarz tutejszy dr. Wiktor, który skreślił w krótkości zasłużony żywot kolegi.—Syn protomedyka i rady namiestnictwa, dra Biesiadeckiego, jak donosił dziś telegram z Zakopanego, spadł tam z Czerwonego Wierchu i zabił się na miejscu. Liczył on lat 16, był uczniem VI-ej klasy gimnazjalnej i bawił w Zakopanem wraz z bratem na wakacjach.—Jesienny sezon teatralny rozpoczyna się u nas dopiero 1-go września. Dnia tego powraca operetka z Krakowa, a dramat z Krynicy. Na cały wrzesień zapowiedziane są występy pani Zimajowej.

× Odważny człowiek, który wdrapał się w dzień urodzin cesarza Franciszka Józefa na najwyższy szczyt wieży katedry św. Szczepana i przymocował tam chorągiew, stał się w Wiedniu bohaterem dnia. Nieznanego dotąd nikomu rzemieślnika, zowiącego się Józef Pirchera, zasypują różni entuzjastami mnóstwem listów i męczą go wizytami. On sam jest człowiekiem bardzo skromnym i dziwi się, że ludzie wielbią jego czyn, do którego on nie przywiązuje żadnej wartości. Magistrat wiedeński postanowił kazać zdjąć chorągiew Pirchera przez montura i umieścić ją na pamiątkę niezwykłej odwagi w muzeum historycznym.

× Czeski podróżnik, dr. Holub, znajduje się obecnie w Afryce nad górnym Sambesi. Chorował on bardzo ciężko na febrę i byłby jej bezwątpienia uległ, gdyby nie opieka jego małżonki, która dzieli z nim razem trudy niebezpiecznej wyprawy. Holub zgromadził wielkie zbiory, które zamierza wysłać obecnie do Europy.

× Na niesmaczny pomysł wpadł jakiś morawianin, mieszkający w Brnie. Chcąc zebrać jaknajwięcej ofiar dla Papieża, kazał wydrukować wielkie mnóstwo „biletołów podróży do nieba”, które sprzedaje po 5 centów. Dzienniki czeskie potępiają słusznie ten śmieszny koncept.

× Grób Cezara Borgji, który nieciął po śmierci swojego ojca z Rzymu do Hiszpanji i zginął przy oblężeniu miasteczka Viana, odkryto w tych dniach na otwartym polu w pobliżu powyższej miejscowości. Zwłoki słynnego awanturnika, spoczywające przez pewien czas w kościele wiańskim, kazał biskup później wyrzucić z podziemiów katedry i pochować na miejscu nieopieczonym. Samotną tę mogiłę odnaleziono przed kilku dniami.

Nekrologja.

† S. p. Edward **Reych**, obywatel m. Warszawy, w dniu 20-ym sierpnia 1886 roku, przeniósł się do wieczności przeżywszy lat 52. W głębokim żalu pozostała żona z dziećmi zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo odbyć się mające w dniu 23-im sierpnia r. b., to jest w poniedziałek, o godzinie 11-iej zrana, w kościele Wszystkich Świętych na Grzybowie, oraz na wyprowadzenie zwłok tegoż dnia i z tegoż kościoła, o godzinie 6-iej po południu na cmentarz powązkowski. Oddzielne zaproszenia rozsyłane nie będą. —2853—

† S. p. Marja z Gajdzińskich **Kwiatkowska**, żona taperska, po krótkiej chorobie, opatrzona św. sakramentami, dnia 19-go sierpnia 1886 r. życie zakończyła, przeżywszy lat 50. Pograżony w smutku mąż z córką zaprasza krewnych i znajomych na wyprowadzenie zwłok z kościoła Narodzenia Naj. Marji Panny na Lesznie, dnia 22-go b. m., to jest w niedzielę, o godzinie 4-iej po południu na cmentarz powązkowski odbyć się mające. —2856—

† S. p. Marja Helena z Tyczyńskich **Rafałowiczowa**, po krótkiej lecz ciężkiej chorobie, opatrzona św. sakramentami, przeniosła się do wieczności w dniu 20-ym sierpnia 1886 roku o godzinie 8 rano, przeżywszy lat 25. W głębokim żalu pozostały mąż z dziećmi i rodzeństwem zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok z kościoła Panny Marji na Nowem Mieście w dniu 22-im sierpnia, to jest w niedzielę, o godzinie 4-iej po południu na cmentarz powązkowski. Nabożeństwo żałobne odbędzie się w poniedziałek o godzinie 10-iej zrana w tymże kościele, na które to zaprasza się wszystkich życzliwych. —2855—

† S. p. Konrad **Smoniewski**, obywatel ziemski, przeżywszy lat 38. po długiej i ciężkiej chorobie, opatrzony św. sakramentami, zakończył życie w dniu 18-ym sierpnia 1886 roku, w majątku Glinianka w powiecie nowo-mińskim. Wyprowadzenie zwłok odbędzie się w dniu 20-ym sierpnia, o godzinie 6-iej po południu do kościoła parafjalnego w Gliniance, w dniu zaś 21-ym b. m. zwłoki przewiezione zostaną do Warszawy do kościoła Przemienienia Pańskiego (po-kapucyńskiego) przy ulicy Miodowej. W niedzielę zaś odbędzie się nabożeństwo żałobne o godzinie 11-iej zrana, oraz wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła i tegoż dnia o godzinie 5-iej po południu na cmentarz powązkowski. Pozostała żona wraz z rodziną zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych na te smutne obrzędy. —993—

† S. p. Karol **Getter**, obywatel m. Warszawy, przeżywszy lat 53, w dniu 20-ym sierpnia 1886 roku, przeniósł się do wieczności. W głębokim smutku pograżona żona z 10-giem dziećmi, wraz z rodziną zmarłego zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na mszę świętą odbyć się mającą dnia 22-go b. m., o godzinie 6-iej zrana, w kościele św. Antoniego (po-reformackim) przy ulicy Senatorskiej. W niedzielę o godzinie 6-iej po południu nastąpi wyprowadzenie zwłok na cmentarz powązkowski. W poniedziałek, tj. dnia 23-go sierpnia, o godzinie 10-iej i pół zrana odbędzie się żałobne nabożeństwo za duszę zmarłego. —2861—

† W poniedziałek, to jest dnia 23-go b. m., za spokój duszy s. p. Teodora **Traczewskiego**, emeryta, odbędzie się nabożeństwo żałobne o godzinie 11-iej zrana w kościele św. Józefa Oblubieńca (po-karmelickim) na Krakowskim-Przedmieściu, o czym familję, kolegów i znajomych zawiadamia się. —2847—

† W poniedziałek, tj. dnia 23-go sierpnia r. b., jako w pierwszą rocznicę śmierci s. p. Wincentego **Siegmunda**, w kościele św. Józefa Oblubieńca o godzinie 10-iej zrana, odbędzie się w kaplicy Pana Jezusa nabożeństwo żałobne, na które pozostała żona zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych. —2854—

† Dnia 23-go sierpnia, to jest w poniedziałek, jako w rocznicę śmierci s. p. Stanisława hr. **Łubińskiego**, odbędzie się nabożeństwo żałobne w kościele św. Krzyża, o godzinie 11-iej zrana, na które rodzina zaprasza przyjaciół i znajomych. —2839—

† Wszystkim, którzy raczyli uczestniczyć w odprowadzeniu zwłok s. p. Heleny z Wysockich **Slennickiej**, wdowy po byłym urzędniku skarbu, zmarłej dnia 13-go b. m. w Chotyłowiu, na cmentarz w Białej Podlaskiej, składają podziękowanie dzieci. —2838—

Nadesłane.

„OAZA”, letni salon gastronomiczny przy handlu win i delikatesów **Ant. Stepkowskiego**, plac Teatralny 9, otwarty od godz. 11-tej rano. (Telefonu nr 130).

Z Cesarstwa.

Prasa rosyjska zainteresowała się dość żywo wieściami o zbliżeniu się Berlina i Wiednia do Watykanu. Wszelako, jak piszą *Petersburskija wiadomości*, wiadomości, otrzymywane w Paryżu wprost z Wiednia, przedstawiają stosunek gabinetu wiedeńskiego do Watykanu całkiem inaczej, niż się zdawało w pierwszej chwili. Okazuje się, że zawiadomienie przesłane papieżowi o przyjacielskiej pieczołowitości o niego centralnego związku, poprzedził własnoręcy list Leona XIII-go do cesarza Franciszka Jó-

zefa, wysłany przed zjazdem w Gasteinie, tak, że sensacyjne doniesienie, jakie Kurja otrzymała z Wiednia, było tylko odpowiedzią na list papieski. Ale nawet pomimo istnienia tych okoliczności łagodzących nie upada przekonanie, że tak w Watykanie jak i w Berlinie jest pewna skłonność do zbliżenia się. Prócz tego mimowoli zwraca na siebie uwagę ów niespodziewanie chłodny ton, jakim w Berlinie i w Wiedniu zaczęto przemawiać o przyjeździe hr. Robilanta w celu zobaczenia się z kierownikami polityki niemieckiej i austriackiej. Pomimo usiłowań prasy berlińskiej i wiedeńskiej zamaskowania prawdy za pomocą zapewnień o absolutnej bezpożyteczności takiego spotkania wobec zupełnie niezmiennego a wybornego stosunku między Włochami a związkiem centralnym, prasa włoska rezgryzała położoną pigułkę i *Diritto* w ostrych wyrażeniach mówi o tem, że przy zupełnej obojętności dla interesów Włoch, jaka wyszła na jaw w Kissingen i w Gasteinie, hr. Robilant nie ma zupełnie po co jeździć do Friedrichsruhe, a jeżeli politycy Berlina i Wiednia mają cokolwiek do powiedzenia Włochom, to mogą to uczynić w Rzymie. Prasa włoska rozumiała widocznie, że układy w Gasteinie otwierają kredyt Watykanowi ze szkodą dla Kwirynału. Dlatego też prasa rzymska bardzo nieprzychylnie wita symptomata zbliżenia pomiędzy kierownikiem polityki europejskiej a więźniem watykańskim. „Jeżeli, kończą *Petersburskija wiadomości*, zbliżenie to nie jest dogodnym dla Włoch i dla Francji, to jest ono takim samym dla nas, dlatego, że przy naszej skłonności do słuchania rad naszych zachodnich przyjaciół, można się obawiać, że będą oni próbowali zapłacić Kurji za żądane od niej przysługi na rachunek rosyjski.”

Moskowskija wiadomości zamieściły bardzo ciekawy artykuł w którym wygłaszają domysł, że z inicjatywy Anglii może przyjść do nowego ukształtowania stosunków rosyjsko-angielskich, a to z powodu i na podstawie nieznanych dotąd rezultatów zjazdu w Gasteinie. Obecne położenie Anglii rzeczony dziennik określa w następujący sposób. „Przymierze austriacko-niemieckie, zwrócone między innymi przeciwko czynnej polityce Rosji na Wschodzie, musi wywołać ożywienie jej działalności w Azji, a tym sposobem pogorszy już i tak niebardzo silne stanowisko Anglii w tej części świata. Anglja mogłaby takiemu niebezpieczeństwu zapobiedz tylko w tym razie, gdyby zawarła przymierze zaczepne i odporne z Niemcami i Austrią; ale przymierze podobne nie ma za sobą wiele prawdopodobieństwa, a nawet jest wprost niemożliwym z uwagi na chwiejność teraźniejszego gabinetu torysowskiego, a głównie ze względu na mało znaczące angielskie lądowe siły zbrojne. Nareszcie, o czym wprawdzie wyraźnie angielskie gazety nie mówią, lecz czego z nich łatwo domysleć się można, gdyby nawet Anglja uczyniła zadość wszystkim tym warunkom, jakie przy obecnym rozwoju militaryzmu są niezbędne do przyjęcia czynnego udziału w walce między wielkimi mocarstwami kontynentalnymi, to jeszcze zachodzi wielkie pytanie, czy Niemcy, których wszystkie myśli w gruncie rzeczy koncentrują się tylko około tego, aby spokojnie mogły korzystać ze swojej zdobyczy z r. 1870-go, czy dalej i Austrija obarczona kłopotem o utrzymanie swego bytu politycznego, zechcą ryzykować tak bardzo u siebie w domu potrzebne im siły, dla bronienia interesów angielskich w Azji. Chyba przecież ani Niemcy, ani Austrija nie myślą wysłać swoich wojsk do Azji Środkowej, do Indji, ani na ocean Spokojny, aby odeprzeć uderzenie sił rosyjskich na posiadłości angielskie w tych odległych i dla nikogo prócz Rosji i Anglii niedostępnych krajach. Nie napadną też przecież ani Austrija, ani Niemcy na zachodnią granicę Rosji, bo w takim razie na ich tyłach znalazłaby się zaraz spragniona odwetu za porażkę sedańską, skruszona w roku 1870 ym, ale zmartwychwstała i pokrzepiona już teraz Francja. A czyż można powątpiewać o oplakany dla obudwóch „potężnych” centralnych cesarstw rezultacie takiego jednoczesnego starcia z Rosją i Francją? Zdawałoby się, że w takich warunkach Anglja powinna pomiarkować trochę swoje zapęły z powodu „świetnych” rezultatów zjazdu w Gasteinie; zdawałoby się, że wobec zbliżającego się ku niej niebezpieczeństwa w tej części świata, która zawiera najcenniejsze jej skarby, należałoby zastanowić się poważnie nad dobrym *modus vivendi* z Rosją, a nie szukać nowych nieprzyjemności i zwad. Na nieszczęście anglicy widocznie jeszcze dalecy są od tej myśli i dążą do nowego starcia. Zamiar Rosji zajęcia portu Łazarewa komentuje się jako wielkie zdarzenie, świadczące o wojowniczych zamiarach „wielkiego burzyciela pokoju”; grożą Rosji conajmniej „energicznymi protestami”; puszczają się na wszelkie możliwe intrygi w Chinach i Korei; pyszną się nawet wystąpieniem wszechmożnego kanclerza niemieckiego, który według słów *Politische Correspondenz* miał jakoby przy-

rzec użycie swoich wpływów. Naturalnie, że takie protesty, choćby nawet najenergiczniejsze, ani też żadne intrygi choćby i najnikczemniejsze, nie przeszkodzą Rosji zając na Oceanie Spokojnym pozycję silnej, odpowiedniej wielkiemu mocarstwu. Wspominamy o tych intrygiach, aby jeszcze raz przypomnieć anglikom, jak trudno jest porozumieć się z nimi i jak wyzywająco i lekkomyślnie ściągają na siebie wielkie nieszczęścia.”

Z ostatniej chwili.

Cesarz austriacki, bawiący, jak wiadomo, znowu w Gasteinie, odwiedził d. 19-go b. m. ks. Bismarka w jego „Domu milczenia” i zabawił tam przeszło godzinę.

Mowa poniedziałkowa p. Ferry'ego, wygłoszona w Epinalu, jest osiłą zażartej polemiki w prasie francuskiej. Były prezes gabinetu proponował, jak wiadomo, sojusz monarchistom, twierdząc, że zamiast trwonienia sił swoich w bezwładnych usiłowaniach rzeszypospolitej, postąpiłby rozumniej i patriotyczniej uznając formę prawną rządu, którą naród sobie obrał i wiążąc się z partją republikańską, jako prawe jej skrzydło. Organa monarchiczne przyjęły to wezwanie, postawiły wszakże warunki, równające się kapitulacji rzeszypospolitej; zażądały mianowicie, aby oportuniści wyrzekli się swej polityki finansowej i kościelnej, tudzież odwołali książy z wygnania. Kompromisu na tych podstawach p. Ferry przyjąć nie może. Owocem mowy epinalskiej będzie przeto wykopanie głębszej tylko przepaści między oportunistami i radykalistami republikańskimi.

Włoski minister spraw zewnętrznych, hr. Robilant, powrócił d. 18-go b. m. z Turynu do Rzymu. Pogłoski o podróży jego do Niemiec i Austrii okazały się przeto fałszywymi.

Lord Randolph Churchill oświadczył d. 19-go b. m. w izbie gmin, iż rząd zamierza zaraz po uchwaleniu budżetu zamknąć parlament.

Mowę tronową królowej Wiktorji odczytał onegdaj w parlamencie angielskim lord kanclerz Halsbury, królowa bowiem znajduje się w tej chwili w Edyburgu i zwiedza tamtejszą wystawę.

Freemans Journal zapewnia, że irlandczycy nie mogą czekać pięć miesięcy na wniesienie przez lorda Salisburego projektów reform; położenie farmerów nie pozwala na to. Jakikolwiek będzie plon żniw tegorocznych, ceny ziemiopłodów tak są niskie, iż dzierżawcy nie mają wprost czem zapłacić czynszów.

Konwent irlandzki (rodzaj parlamentu narodowego) otwartym został d. 18-go b. m. w Chicago przez Patrika Egana. W mowie inauguracyjnej oświadczył tenże, iż o panowaniu siły i przymusu w Irlandji nadal mowy być nie może. Chodzi o wywalczenie swobód środkami pokojowymi, gdyby zaś to się okazało niemożliwym, „innymi”. Przewodniczącym konwentu obrany został James Fitzgerald. O dal-szym przebiegu obrad donosi telegram nasz z Chicago, podany w numerze porannym *Kurjera*.

Parnell, będący protestantem, zamierza wkrótce przejść na katolicyzm. Jeden to także z środków wzmocnienia jego wpływu w Irlandji.

Prezes gabinetu serbskiego, p. Garaszanin, przybył na kurację do Gleichenbergu.

Król Milan serbski w rozmowie z korespondentem monachijskiej *Allgemeine Ztg.* oświadczył, że nawiązanie przyjaznych stosunków z Bułgarią uważa na teraz za niemożliwe, choćby ze względu na to, iż żaden z obu rządów nie uczyni pierwszego kroku.

Ostatni biuletyn choleryczny z Trjestu opiewa: Od d. 12-go b. m. zachorowało w mieście osób 109, zmarło 61. Od dnia 7-go czerwca zachorowało osób 295, zmarło 179, wyzdrowiało 58, pozostało w le-czeniu 58. W okolicach Trjestu cholera słabnie.

TELEGRAMY

„KURJER WARSZAWSKI”

(Agencja północna.)

Chicago 21-go sierpnia. — Proces sądowy w przedmiocie zaburzeń wywołanych tu w maju przez anarchistów został ukończony. Siedmiu obwinionych uznano za winnych zabójstwa i ci zostali skazani na śmierć.

Petersburg 21-go sierpnia. — *Journal de St. Petersbourg* zaprzecza wiadomości gazet angielskich o zajęciu przez rosjan portu Łazarewa w Korei.

Saratów 21-go sierpnia. — Z pasażerów parostatku „Wiera” zginęło około dwustu osób, spaliło się tylko cztery, a inne utonęły. Ogień wszczął się w kajucie pierwszej klasy od lampy wiszącej.

Kurs giełdy warszawskiej.

Dnia 21-go sierpnia 1886 r.

W eksle:	Żąd.	Plac.
Berlin 100 mar. z krótk. ter.	50.62 1/2	50.52 1/2
Londyn 1 funt ster. " "	10.26	—
Paryż 100 franków " "	40 97 1/2	—
Wiedeń 100 guld. " "	82.05	—
Papiery publiczne:		
5% Listy zast. z r. 1869 d.	100.85	100.60
Listy zast. m. "Warsz. ser. I	100.85	100.60
" " " " " II	99.60	—
" " " " " III	98.30	98.50
" " " " " IV	98.75	98.45
Listy zast. m. Łodzi serji I	97.—	—
4% Listy likwidacyjne duże	93.80	93.50
" " " " " małe	93.50	93.—
Bil. Banku Ces. s. I, II i III	—	—
Ros. Poż. Premj. z roku 1864	—	—
1866	—	—
I Pożyczka wschodn. rs. 100	100.50	—
II " " " " " rs. 100	100.50	—
III " " " " " rs. 100	100.50	—
Listy wileńskie długot. . . .	—	—
Akcie i obligacje:		
Obligacje miasta Warszawy	—	—
Akcie dr. ż. warsz.-w. rs. 100	—	—
Akcie dr. ż. warsz.-b. rs. 100	—	86.—
Akcie dr. żel. warsz.-teresp.	—	161.—
Akcie dr. żel. fabr.-łódzkiej	—	163.—
Akcie Banku handl. warsz.	345.—	341.—
Akcie Banku dyskont. warsz.	313.—	310.—
Akcie Banku handl. w Łodzi	—	325.—
Akcie warsz. Tow. ub. od ogn.	—	187.—
Akcie warsz. Tow. fab. cukru	—	—
Akcie Tow. f. cukru Józefów	—	—
Akcie Dobrzel. Tow. f. cukru	—	—
Akcie Tow. Lilp., Rau i Lew.	—	—
Akcie Tow. prędz. Zawierc.	—	—

Wartość kuponów:
(Po potrąceniu podatku skarbowego.)
Od Listów zast. nowych 5% kop. 77 3/4
Od Listów z. m. Warszawy kop. 184 3/4
Od Listów zast. m. Łodzi kop. 145 1/4
Od Listów likwidacyjnych kop. 84 1/2

Targi
NA PLACU WITKOWSKIEGO.
Dnia 20-go sierpnia 1886 r.

	Pud		Korzec	
	od	do	od	do
	kopiejek			
Psz. 242 sm. i ord.	—	—	—	—
" " pstra i dobra	—	—	600	—
" " biała	—	—	615	—
" " wyborowa	—	—	630	640
Żyto wyborowe 232 funt.	—	—	435	—
" " średnie	—	—	425	—
" " wadliwe	—	—	—	—
Jęczmień 2 i 4 rzęd. 202 f.	—	—	250	280
Owies 142 f.	—	—	—	—
Gryka 202 f.	—	—	—	—
Rzepak letni	—	—	—	—
" zimowy 212 funt.	—	—	—	—
Rzepak rapos zim. 212 f.	—	—	—	—
Groch polny 262 funt.	—	—	450	—
Ziemniaki	—	—	—	—
Masło świeże funt	—	—	—	—
" solone pud	—	—	—	—
Sjana pud 35	45	—	—	—
Słomy pud 30	35	—	—	—
Drzewa opał. twar. s. kub.	—	—	—	—
" " miękie "	—	—	—	—

Cena okowity.
z dnia 21-go sierpnia 1886 r.
Hurt. skład. wiadro rs. 8 kop. 26
" " garniec rs. 2 kop. 61

Księgarnia przy ulicy Brackiej № 10
w Warszawie, podaje do wiadomości, że w tych dniach opuściło prasę dziełko
Historje Biblijne
dla młodzieży, opowiedziane słowami Pisma Świętego i jest do nabycia we wszystkich księgarniach w Warszawie i na prowincji po cenie: w oprawie 25 kopiejek, bez oprawy 20 kopiejek. 1647

Krzysiński et. Comp.
Warszawska Fabryka najtańszych
Ornamentacji, liter nasadzanych, lalek, zabawek, oraz wyrobów galanteryjnych.
1590R
CZERNIAKOWSKA № 94.

Są do sprzedania
KONIE
wierzchowe i zaprzęgowe, Obejrzeć można takowe od godziny 3 do 7-jej po południu w stajni 72 Tułskiego pułku piechoty, w obozie na Bielkach. 1654R

ARBUZY
na porcje i inne owoce w oddzielnym urządzonym pokoju, poleca banfel
L. WRÓBEL,
w gmachu starej poczty. 1658

W Suwałkach jest do sprzedania
DOM drewniany
w zupełnie dobrym stanie, położony przy głównej ulicy, Petersburskim prospekcie № 10-ty, składający się z dwóch mieszkań, frontowego i w oficynie, przy domu są dwa ogrody, od frontu kwiatowy, od tyłu zaś domu owocowo-warzywny, ciągnący się aż do rzeki Hańczy.—O warunkach sprzedaży dowiedzieć się można u właściciela D-ra Kalinowskiego. 1646

Józefa Gagatnicka
przełożona pensji żeńskiej wyższej,
zawiadamia osoby interesowane, iż zapis uczennic na rok 1886/7 rozpoczął się d. 16 Sierpnia, kurs nauk 1-go Września. Ulica Elektoralna № 3. 1645

Zapis uczniów na r. 1886/7
do Szkoły filologicznej
4-klasowej
z klasą przygotowawczą
i pensjonatem,
przy ul. Smolnej Nr 14,
odbywać się będzie począwszy od dnia 4 (16) b. m. codziennie, prócz dni świątecznych, od godziny 10 rano do 2 po południu.
Lekcje rozpoczyna się dnia 19 (31) Sierpnia r. b. 1667
Przełożony Szkoły
Florian Łagowski.
1667

Czeladnicy tokarze
galanteryjnej roboty w bursztynie, piance i drzewie, znajdują zajęcie w Fabryce Cygarniczej i Cybuchów **toujours pure** Feliksa Łata Pietrzyckiego, we Lwowie, ulica Rury l. 26. — Zgłoszenia nie uwzględnione zostaną bez odpowiedzi. 1670

Z A P O W I E D Ź
Podaje się do wiadomości publicznej, że:
1) Kupiec Süßer (Zygmunt) Wierzbicki, wyznania Mojżeszowego, zamieszkały w Częstochowie, Królestwie Polskiem, syn zamieszkałego w Częstochowie kupca Jan-ki (Jakuba) i jego żony Henny urodzonej Pfeffer.
2) i Laja (Ludwika) Broniatowska, bez zatrudnienia, wyznania Mojżeszowego, zamieszkała w Wrocławiu, Blücherplatz 11, córka zamieszkałego w Wrocławiu właściciela hotelu Eliassa Dawida Broniatowskiego i jego żony Deboy urodzonej Loewe, zamieszkałej w Wrocławiu, zamierzają zawrzeć związek małżeński.
Ogłoszenie zapowiedzi ma nastąpić w Wrocławiu, oraz ma być wydrukowane „w Kurjerze Warszawskim”.
Wrocław, 12 Sierpnia 1886 r.
UrządNIK Stanu Cywilnego
1665R (podp.) Göltsch.

Kredyty na akcepta.
Dobrze sytuowani kupcy mogą otrzymać kredyty na akcepta od wielu poważnych firm angielskich.—Adresować należy: 912, Rudolf Mosse, Londyn. 1667R

Prywatne 4-klasowe
Progimnazjum Żeńskie
Heleny Biełozierskiej,
ulica Wspólna № 16.
Mam zaszczyt zawiadomić osoby interesowane, iż zapis uczennic na rok 1886/7 rozpoczął się dnia 5 (17) Sierpnia r. b., od godziny 10-jej do 2-jej.—Przyjmują pensjonarki. 1644

STANCJA DLA UCZNIÓW
gimnazjum V.
Zielna № 7A, mieszkania 5. 1644R

Pensja żeńska
S. TOŁWIŃSKIEJ
Chmielna № 48, (róg Zielnej),
zapis uczennic zaczyna się dnia 12-go Sierpnia i trwać będzie codziennie od godz. 10-jej rano. Lekcje rozpoczyna się d. 26 Sierpnia. Paniomkom zapewnia się troskliwą opiekę, konwersację w językach obcych, muzykę i wszelką pomoc naukową. Przyjmują się także dzieci nie umiejące czytać. 1564

Jonas Brook & Bros
Fabrykanci Nici
Głacie i Matowe,
Crochet i do znaczenia, białe i kolorowe,
Meltham Mills (Anglja),
Główny Skład w Warszawie
6. Bielańska 6.
B. D. Fothergill.

Zakład naukowo-wychowawczy żeński
Marji Serwatowskiej,
w Krakowie, ul. Wiślna l. 8,
Nauka rozpoczyna się z dniem 1-ym Września,

Zakład ten od lat 10 istniejący, udziela nauk według przepisów Władz szkolnych w szkołach wydziałowych, czyli gimnazjach żeńskich obowiązujących, przyczem atoli ze szczególną troskliwością, zajmują się nauką języków: francuzkiego, niemieckiego, angielskiego, tudzież włoskiego, jak również nauką muzyki.—Wskutek licznych żądań tych rodziców, którzy do szkół publicznych na początkową naukę dzieci posyłać nie chcą, a w domu prawidłowo uczyć ich bądź nie mogą, bądź sobie nie życzą, urządzona zostanie w zakładzie z dniem 1-ym Września b. r. **czteroklasowa szkoła elementarna**, ściśle według organizacji szkół wzorowych, pod kierunkiem seminarjów nauczycielskich zostających.—Po ukończeniu czteroklasowej szkoły elementarnej, przejdą panienki do klas wyższych jakie dotąd w zakładzie istniały; wreszcie dla tych, które pragną składać egzamin dojrzałości w seminarjach, lub w ogóle nabrać wyższego wykształcenia, urządzony zostanie **dwuletni kurs** przygotowawczy z wykładem pedagogiki, higieny, somatologii, prócz języków i innych przedmiotów.—Z zakładem będzie połączony **jednoroczny kurs praktyczny**, poświęcony nauce wszelkich gałęzi gospodarstwa domowego, ogrodnictwa, tudzież robót wchodzących w zakres przemysłu domowego.—Dokładniejszych szczegółów udziela się na żądanie i rozseła programy. 1638R

Brylanty starożytne
otrzymane w spadku dziesięć karatów, do sprzedania, widzieć można codziennie od 12 do 2 i od 4 do 7 po południu. Ulica Krucza № 14, mieszkania 11. 1654

Cyrk Salamońskiego
w Niedzielę dnia 22 Sierpnia 1886 r. 2 wielkie przedstawienia i przedstawienie o godzinie 4 1/2 po południu w cyrku zakrytym na które każda dorosła osoba ma prawo wprowadzić jedno dziecko bezpłatnie; przedstawiona będzie nowa pantomina.—2-gie przedstawienie o godzinie 8 1/4 wieczór.—Ostatnie występy trupy Orzani. 1671r

PROMENADA
(za rogatką Belwederską),
Przedstawienia teatralne:
Klucz Metelli. — Pafnucy i Narcyz,
w Sobotę d. 21 i w Niedzielę d. 22 Sierpnia
Wielkie Bale Maskowe.
Początek o godz. 10 1/2, wieczór.—Wejście: panowie kop. 50, damy kop. 30. 1672

Walc Arditie'go „PARLA”
z tekstem włoskim, francuzkim i polskim, (z repertuaru Marceliny Sembrich-Kochańskiej), śpiewany przez p. Święcką, w operetce
„Mali Muszkietierowie”,
Jest do nabycia w Redakcji Echa Muzycznego, (Senatorska № 26) 1664R w cenie 60 kop. za egzemplarz.

W starym dworku
polonez-antrakt.
Z Obrazu ludowego Z. Mellerowej i J. K. Galasiewiczza
„Dziewczę z chaty za wsią”,
kompozycji
ZYGMUNTA NOSKOWSKIEGO,
w układzie na fortepian, opuścił prasę nakładem Redakcji Echa Muzycznego, (Senatorska 26) i jest do nabycia w Kantorze Redakcji, oraz w większych księgarniach, w cenie 20 kop. za egzemplarz. 1660R

KSIĘGARNIA,
Skład Materiałów Piśmiennych
A. Karwowskiej i Fr. Zabłockiego,
przy ulicy Krakowskie-Przedmieście,
Hr. Berga № 5,
zaopatrzona w książki szkolne we wszystkich językach, przepisane przez Władze, tak dla szkół rządowych, jako i prywatnych zakładów.
Materiały piśmienne, wszelkie utensylja szkolne w wielkim wyborze.
Papiery listowe w najnowszych i wyborowych gatunkach.
Pr numerata pism krajowych i zagranicznych. 1650R

Poszukuje się zaraz
posiadłości ziemskiej
wraz z fabryką do nabycia. — Adresować oferty należy pod lit. **D. W. 4465** do Rudolfa Mosse w Berlinie. 1666R

Izraelicki pensjonat dla panien
w Poznaniu,
pod kierownictwem **Selmy Falkenheim,** egzaminow. Dyrek. Szkolnej i **Emmy Falkenheim,** wyższej nauczycielki.
Otwarcie 1-go Października 1886 r.
Prospecta na żądanie. 1669R

Doświadczony zarządzający
gorzelnią, 20 lat w fachu pracujący, z nowymi maszynami obznajmiony, najdokładniej wykwalifikowany w eksploatacji produktu, z kukurydzy, kartofli, zboża baczący na oszczędność słoju, mówiący po polsku, za defraudacje nigdy nie karany, posiadający najlepsze świadectwa, mogący gwarantować najwyższą w kilo wydajność krochmalu, poszukuje miejsca.—Oferty adresować: **P. K. poste-restante Pitschen na Szląsku górnym.** 1668R

Marja Ledworuska
przełożona zakładu naukowego żeńskiego,
przy ulicy Leszno № 24.
Zawiadamia Szan. Rodziców i Opiekunów, że zapis uczennic na rok szkolny 1886/7 rozpocznie się dnia 23 Sierpnia, kurs nauk dnia 1-go Września. 1671

Po Rs. 60
Serwisy porcelanowe na 12 osób pięknie malowane w komplecie następującym: 12 talerzy głąbokich, 36 płaskich, 12 deszeryowych, 12 komputowych, 12 par Filiżanek, 1 Waza, 4 półmiski owalne, 2 okrągłe, 1 do śledzi, 2 Sosierki, 4 Salaterki, 1 Kabaret do konfitur, 2 Musztardniczki, 1 Maselniczka, 2 Solniczki. Razem sztuk 104.
Serwisy pół-porcelanowe ornamentowane, sztuk 100 za rs. 34. Garnitury do mycia po rs. 4 kop. 50. Garnitury do herbaty od rs. 6, oraz wszelką porcelanę tak białą jak i malowaną najtaniej sprzedaje
Zakład Malowania na porcelanie
Ryszarda Fijałkowskiego,
Krakowskie-Przedmieście № 2, wprost Kopernika, w lokalu prywatnym. 1641

Marja Matuszewska
przełożona pensji wyższej żeńskiej
z klasą wstępną,
w Warszawie, ul. Leszno № 28,
zawiadamia, iż zapis uczennic tak pensjonarek jak przychodnich odbywa się codziennie od godz. 9—6, a lekcie rozpoczyna się dnia 28 Sierpnia. 1663R

2 Kotły i 1 maszyna p.
25 i 4 k. buljerowe. 10 k. leżąca, dobrze utrzymane, do sprzedania. Złota № 45, mieszkania 5. 1669

Przełożona Pensji żeńskiej
przy ulicy Hożej № 5, 1588
JADWIGA LIPSKA,

zawiadamia osoby interesowane, że zapis uczennic na rok szkolny 1886/7 już się rozpoczął i trwać będzie do 1 Września r. b.

SKŁAD WÓD MINERALNYCH Naturalnych

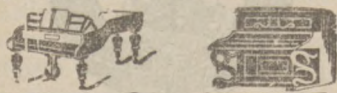
przy aptece pod firmą
D. T. HEINRICH,
istniejący, 611R
zaopatrzonej został w **Sól Vichy do kąpieli**, używaną przez osoby nie mogące udać się dla odbycia kuracji do Vichy, a także w **Pastyłki** przygotowane z wód Vichy, znane ze swego skutecznego działania ułatwiającego trawienie i pochłanianie kwasu żołądkowego.

Poszukuje się:

Praktycznego Fabrykanta
wódki i likierów

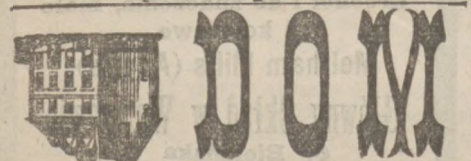
do dystrybucji w Cesarstwie.—Bliższej wiadomości udzieli Ignacy Kosacki, Chmielna № 21 nowy. 1652

FABRYKA FORTEPIANÓW i PIANIN,

Józefa Hildt,
dawniej ANTONI HOFER,

Leszno 20 Leszno,
poleca **Fortepiany** najnowszej konstrukcji, oraz **Pianina** palisandrowe, krzyżowe, systemu **Amerykańskiego**, po rs. 350.
Poręczenie Pięcioletnie. 1479

massiv i wykwintnie murywany pięknie prezentujący się, z całym komfortem urządzony z pięknymi podziałami lokali i wszelkimi wygodami, w środku miasta położony, za umiarkowaną cenę do sprzedania.

Pośrednictwo wyłącza się.
Adresy reflektujących proszę składać pod cyfrą: **«Dom 1886»**, w Kantorze tegoż p.sma. 1614

Obwieszczenie.

Komisja gospodarcza budowy kościoła w mieście Pułtusk, wzywa niniejszym na mającą się odbyć w Pułtusku zebraniu wojskowym w dniu 21-ym Sierpnia (st. stylu) r. b. o godzinie 5 po południu, Licytację na zajęcie w entrepryze krycia dachów. Warunki licytacyjne przejrzeć można w Kancelarji Komisji w m. Pułtusk.—Osoby nie znane Komisji budowlanej winny przedstawić świadectwa swej konduity. 1648r

Utrzymująca szkołę żeńską, przeniesioną od dnia 1-go Lipca r. b. z ulicy Wilczej na Długą № 8,
KRAJEWSKA,

ma honor zawiadomić osoby interesowane, iż przyjmuje również na stancję uczennice gimnazjów, oraz panienki życzące sobie pobierać lekcje muzyki, śpiewu i t. p., przy czem zapewnia im najtroskliwszą opiekę i konwersację francuzką.

Zapis uczennic rozpoczęty dnia 10 Sierpnia, odbywać się będzie codziennie, oprócz Niedzieli, od godziny 10-jej zrana do 4-jej po południu. 1582r

Z powodu przeniesienia sklepu zupełna
Wyprzedaż

towarów żelaznych, galanteryjnych, kuchennych, emaljowanych, narzędziowych, ostrych i t. p.—**Bielńska № 5.** 1623R

KAUCJONOWANE BIURO NAUCZYCIELSKIE
Z. Jasińskiej,

ul. ar. Berga № 6, w Warszawie, ma do umieszczenia zaraz: **Nauczycieli, Guwernerów, Nauczycielki i Bony** różnych narodowości i stopni wykształcenia, **Korepetytorów, Osoby** na lekcje muzyki, **Rzadców dóbr, Praktykantów** gospodarczych i gorzelanych. 1653

F. Pietschmann

Warszawa,—**Tomackie Nr 3,**
poleca bardzo tanio 1585R

Smole olejo-gazowa.

Tapicer dekorator

Majster, zdolny, z długo-letnią praktyką, poszukuje odpowiedniej posady na stałe, tu lub w Cesarstwie. Uprasza się o nadesłanie oferty do Kantoru Kurjera Warszawskiego dla „Tapicera dekoratora” 1631

Lakiery i Farby

636r
polecają
Zakłady Przemysł.-Chemiczne
W. KARPIŃSKI & W. LEPPERT
w Warszawie, Elektoralna 37. Cenniki franco i gratis.

Amerykan z Budka

mało używany, zdalny do wsi i na miasto, jest do sprzedania.
Nowy-Swiat № 25 nowy. 1663

Licytacja
Lombard Prywatny

przy ulicy Długiej № 25,
zawiadamia, że dnia 20 Sierpnia (1 Września) r. b. i następnych, od godz. 10 rano w lokalu lombardu odbywać się będzie licytacja na sprzedaż wyrobów brylantowych, złotych, srebrnych, futer i towarów łokciowych nie prolongowanych w przeciągu trzech miesięcy. 1619

LOKAL

do wynajęcia od 1 Lipca przy ulicy Jerozolimskiej, obok ogrodu Hossera № 63 nowy, 6 pokoiów, przedpokój, kuchnia, piwnica ze wszelkimi wygodami, z wodą ciągłą w kranach, maszyną pompowaną.—Wiadomość: u stróża domu. 1125r

LOKAL

Do wynajęcia w każdym czasie lub od 1-go Października przy ul. Aleja Jerozolimska № 84,
składający się z **9 POKOJÓW** przedpokoju, kuchni, z wanną, waterklozetem, wodociągiem i zlewem, na 1-em piętrze od frontu, z balkonem.—Wiadomość: u rzadcy domu. 1586R

W gubernji Warszawskiej, w powiecie Gostyńskim, w mieście Gombinie, odległym od stacji Dr. Żel. Pniewo wodnej Tokary, jest do sprzedania

DOM z zabudowaniami

w dobrym stanie i ogrodem owocowym mającym 600 sztuk drzewa owocowego i dwa morgi gruntu ornego.—Wiadomość: powzięć można u **Józefa Czajkowskiego** na Prądze w Fabryce Mebli Giętych albo u **Tomasza Zalewskiego** na miejscu. 1584

Wyłączna sprzedaż i skład
Wetny czesanej (Kammgarn)

i Włóczki
FABRYKI
Leona Allart & Comp. z Łodzi,
u **BRUNOMA KAETZLERA,**
Królewska № 8. 1591R

Zakład naukowy żeński
LEONJI RUDZKIEJ,

(dawniej Herman),
przyjmuje uczennice stałe i przychodnie, zapewniając im prócz nauki, troskliwą opiekę i konwersację w obcych językach. Zapis uczennic rozpocznie się od dnia 20 Sierpnia, ulica Zielna № 7a stary. 1642R

NOWA FABRYKA
Obić Papierowych,

przy ulicy Pawiej № 16,
sprzedaje obicia najnowszych i najgustowniejszych deseni od kop. 10 i wyżej za Rulon. 1656

Na pensji żeńskiej 6-klasowej z klasą wstępną

Stanisławy Łapińskiej,
(dawniej Welinowicz), Leszno № 27, zapis uczennic odbywa się codziennie od godziny 10 do 5.—Egzamina wstępne i powakacyjne, rozpoczyna się d. 1-go, a kurs nauk 4-go Września, n. s. 1628R

Świętokrzyszka № 11.

Wyroby trykotowe

NOWOŚCI
TRICOT
STANIKI
G. HAEBLE
S^o Krzyżka N° 11

Sukienki dzieciinne, Marynarskie kostjomy. 1552R

Bielizna amerykańska

składy Bielizny wszelkich krajów, pragnące zaopatrzyć się w Bieliznę amerykańską, osiągnąć mogą najkorzystniej ze warunki kupna, udając się wprost do **Głównego Składu fabrycznego na całą Europę**, w Brukselli, rue des Augustins 8, korespondencja franco.

Anna Jasińska

przełożona pensji żeńskiej VI-klasowej,
przy ulicy Krak.-Przedmieście Nr 15,
pałac Hr. Stan. Potockiego, 1571R

zawiadamiam Szan. Rodziców i Opiekunów, że **zapis uczennic** na rok szkolny 1886/7, rozpocznie się dnia **20 Sierpnia**, kurs zaś nauk dnia **4 Września**. Egzamina nowo-wstępujących dnia 1, 2, 3 i 4 Września.

W zakładzie naukowym 6-klasowym żeńskim

Weroniki z Puchalskich Elszyk
ul. Hr. Kotzebue № 2, dom Hr. Krajskiego,

zapis uczennic na rok szkolny 1886/7 rozpocznie się 20 Sierpnia, kurs nauk 1-go Września Egzamina dla nowo-wstępujących uczennic będą odbywać się dnia 1, 2, 3 i 4 Września. 1634

Wielki Skład Mebli

pod firmą
Jan Tarnowski i S-ka,
Królewska № 29,
(dawniej pałac Hr. Łubińskich).
Z powodu zmiany lokalu, urządziliśmy wyprzedaż wszelkiego rodzaju mebli, po cenach znacznie niższych. 1570

VI-klasowa pensja żeńska
Łucji Żeleszkiewicz,
(Krakowskie-Przedmieście 7),
powakacyjny zapis uczennic otwarty 21 Sierpnia, (codziennie od godz. 12 do 5 po południu), egzamina wstępne prowadzić będzie 30 i 31 t. m., kurs nauk rozpocznie 1-go Września. 1629

Karska Helena

przełożona IV-klasowego zakładu naukowego, z pensjonatem zostającym pod kierunkiem doświadczonej osoby, **Nowy-Swiat № 70**, wprost Świętokrzyszkiej, zawiadamia Szanownych Rodziców, iż zapis uczennic na rok szkolny 1886/7 odbywa się od 10 rano do 5-jej po południu. 1611r

KASSY ogniotrwałe i bezpieczne
czenistwa z C. K. Uprzywilejowanej fabryki.

F. WERTHEIM & Comp.
W WIEDNIU,
Skład Królewska № 18.
Cenniki ilustrowane gratis i franco.
Geny znizone.

Szef starego domu win Szampańskich w Reims, 1541R

poszukuje wspólnika lub komandytariusza, z kapitałem 200,000—400,000 rubli, dla założenia w Warszawie domu, otrzymującego w beczkach wina pochodzące wyłącznie z pierwszorzędnych Winnic Szampańskich dla rozlewu w butelki Szampana musującego. Wielkie korzyści zapewnione. Adresować: **L. R. D. 125 poste-restante Reims.**

DO SKŁADU
STANISŁAWA BAUMANN,

przy ulicy Elektoralnej № 5,
naprzeciw Banku
nadszedł świeży transport
CEMENTU
PORTLAND ANGIELSKIEGO,
Robinsa & Comp. w Londynie,
oraz inne marki Cementu angielskiego.
Cegły i Gliny ogniotrwałe,
Węgla kowalskich angielskich,
Tektury smołowcowej.
Rur glazurowych i dren.

Blachę mosiężną

w najlepszym gatunku, rozmaitej grubości, wyrabia i posiada zawsze na składzie
fabryka Norblin i Spółka,
ul. Żelazna № 51. 1655R
Cenniki wysyłają się franco, na żądanie.

Zadana jest
DZIERŻAWA DOMU

czyniącego dochodu rocznie 8—10,000 rs., z góry może być zaliczona suma 6,000 rs.—Wiadomość: ulica Nizka № 55, u Czerniakowa. 1662

Zakład Tapicersko - Dekoracyjny
Fr. Ruszczyńskiego,

ulica Orła № 14,
przyjmuje wszelkie roboty wchodzące w zakres tapicerstwa i dekoracji, oraz przerabianie mebli, materacy i t. p., z zabezpieczeniem od móli, tak w miejscu jako też i na prowincji, po cenach bardzo przystępnych. 1651r

Kawę Perłową,
„ **Mokka arabską,**
„ **Ceylon,**
„ **Jawę złotą**

i innych gatunków, surową paloną i mieloną, w najlepszym gatunku i umiarkowanych cenach, poleca handel
L. WRÓBEL,
w gmachu Starej Poczty,
Krakowskie-Przedmieście № 27.
Uwaga. Gmach Starej Poczty, jest jedynym adresem firmy. 1638

MAGASIN FRANCAIS

róg Krakowskiego-Przedmieścia i ulicy Trębackiej, (dawniej stara Poczta),

ma honor zawiadomić Szanowną Publiczność, że **na nadchodzący sezon jesienny i zimowy, otrzymał znaczny zapas materiałów** w najlepszym gatunku tak krajowych jak i zagranicznych, jakoteż **wielki wybór garderoby męskiej i dziecięcej.**—Przyjmuje zamówienia podług miary.

Z rozpoczynającym się rokiem szkolnym, poleca zapas w najlepszym gatunku

Bluzy i Spodnie dla uczniów gimnazjum od rs. 10.	Spodnie dla Studentów od rs. 6.
Mundury „ „ od rs. 12.	Mundury „ „ od rs. 17.
Szynele „ „ od rs. 20.	Szynele „ „ od rs. 25.

1574R

BLUZY, MUNDURY, SZYNELE, SPODNIĘ dla uczniów, MUNDURKI dla panienek, oraz wszelką inną garderobę dla dzieci obojga płci, sprzedaje po cenach najprzystępniejszych **BAZAR DLA DZIECI!!!**

Niecała Nr 14, obok Ogrodu Saskiego, wprost Hotelu Brylowskiego.

1646R

NAJWIĘKSZY WYBÓR

OBIC PAPIEROWYCH

nowych tegorocznych deseni, do wszelkich materyj meblowych zastosowanych, od najtańszych, nie przenoszących kosztu zwykłego malowania, do wykwintnych imitacyj gobelin i złocistych makat, **po cenach najniższych**

polecają

SEWERYN MAZUR i S-ka,

Plac Teatralny, obok Ratusza. 1167r

OBICIA PAPIEROWE

w najświeższym guście, **od 10 kop.** do najwspanialszych, imitujących kretony, gobeliny i makaty. **Rolety od 60 kop., Gzysy i Ceraty** wszelkiego rodzaju, poleca

W. MUSZEWSKI,

1603r dawniej **J. RÓŻAŃSKI,**
Długa Nr 40 (30), naprzeciw Hotelu Polskiego.

SKŁAD OBIC PAPIEROWYCH, CERAT, ROLET i GZEMŚÓW,

przy ulicy Miodowej № 15,
POD FIRMA

S. JANOWSKI.

Nie spekulując reklamą, mam honor zwrócić uwagę Szanownej Publiczności na wielki wybór obic w najlepszym gatunku i po prawdziwie niskich cenach. 1486R

EFEKTOWNE I NAJTAŃSZE

Obicia papierowe, na dobrym papierze, począwszy od 10 kop. za rolkę, w każdej żądanej ilości, poleca

Skład Fabryczny

„**POD MERKURYM,**”

Senatorska Nr 29, obok kościoła Ś-go Antoniego (po-Reformackiego). 1315r

Dyrekcja Dróg Żelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej,

podaje do wiadomości, że w roku 1887 potrzebować będzie 500 sążni kubicznych drzewa opałowego.

Mający chęć konkurowania o pomienioną dostawę, zechcą złożyć do dnia 16 (28) Sierpnia r. b., na ręce Naczelnika Wydziału Gospodarczego, opieczetowaną deklarację, na papierze zwyczajnym, podług wzoru, znajdującego się do przejrzania wraz z warunkami dostawy w Biurze Wydziału Gospodarczego w Warszawie, oraz w Kancelariach Zawiadowców Stacyj: Skierniewice, Piotrków, Częstochowa, Żąbkowice, Kutno, Włocławek i Aleksandrów. 1618r

J. SPORNY INŻENIER.

Warszawskie Przedsiębiorstwo Asfaltowe i Fabryka Tektur

poleca:

Asfalt (mastic), tekturę do krycia dachów i lak asfaltowy, smołę oczyszczoną, bitum i gudron, oraz wykonywa roboty asfaltowe dekararskie i betonowe, po cenach nader umiarkowanych.

Oprócz zwyczajnych tektur do krycia dachów, w różnych gatunkach, Przedsiębiorstwo produkuje **tafle izolacyjne (isolirplaty)** i wszelkie materiały potrzebne do krycia dachów, jako to: **listwy trójkątne, paski, gweździe i t. p.**

Przedsiębiorstwo poleca również wyroby z betonu, mianowicie: **chodniki w monolitach, rynsztoki i burty.**

Zamówienia przyjmują się w Kancelarze Przedsiębiorstwa w Warszawie, ulica Erywańska (Plac Zielony) № 14. 1132r

Ponieważ ponownie ze złośliwej strony rozpuszczono pogłoskę, **jakoby fabryka nasza zaprzestała wyrabiać tabakę,** podajemy niniejszem do wiadomości PP. Amatorów naszych wyrobów, że **wszelkie gatunki tabaki,** a mianowicie: „**Francuzka,**“ „**Petersburska Nr 1,**“ „**Petersburska Nr 2,**“ „**Litewka**“ i „**Sławiańska,**“ jak dotąd tak i nadal wyrabiamy, i wyłączną sprzedaż takowych oddaliśmy firmie

M. M. ROSENSTRAUCH,

Graniczna Nr 1 w miejscu.

Fabryka Tabaczna Towarzystwa „**UNION,**”

dawniej Leopolda Kronenberg, w Warszawie w L. 1629R

SKŁAD WYROBÓW CZESKICH,

Nowy-Swiat Nr 7,

z fabryki L. & C. Hardtmuth w Budziejowicach,

poleca:

Ołówki gumowe we wszelkich gatunkach, po cenach nader przystępnych.
Misczki do tuszu i farb, Palety, Tabliczki do pisania ołówkiem etc.

Sprzedaż detaliczna w składach:

p. Bronikowskiego, Wierzbowa № 7;
w Bazarze Szkolnym wprost Ś-go Krzyża;
p. Winarskiego, Nowy-Swiat № 58;
w Tanim sklepie, Krakowskie-Przedm. № 62 i Nowy-Swiat № 32,
i wielu innych.

MAJOLIK nadszedł znaczny transport w najświeższych fasonach i różnych kolorach. 1673R

WAŻNE dla WSZYSTKICH!

Po cenach dotąd niepraktykowane niskich, wykonywają się wszelkie roboty Malarskie, od najprostszyc do najwykwintniejszych. — Fronty domów: olejno, klejowe, wapienne, kolorem Szwedzkim, nieustępującym farbie olejnej, a o połowę tańszej; Fabryka znaków pisanych, oraz liter nasadzanych, najświeższych fasonów, po cenach nadzwyczaj niskich. — Wyklejanie pokojów obiciem własnym lub powierzonym, po kop. 10 od rolki. — Powyższe roboty wykonywają się po takichże samych cenach i po prowincji. Summy przypadające za większe roboty, na żądanie mogą być rozdzielone na rozplaty. — Za trwałe i gustowne wykonanie robót, zakład gwarantuje.

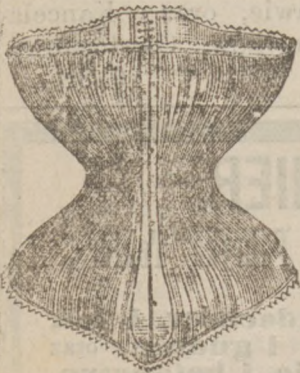
1662R

A. KNOBLOCH, Nowy-Swiat Nr 42 nowy.

Centralna Fabryka Gorsetów

„AUX QUATRE SAISONS,”

Wierzbowa Nr 6, Hotel Angielski.

OGŁOSZENIE O OTWARCIU.

Niniejszem mam zaszczyt zawiadomić Szanowną Publiczność Damską, że powszechnie uznana, a godna wielkiego miasta Warszawy fabryka gorsetów, pod firmą

„AUX QUATRE SAISONS,”

została otwarta i urządzona w ten sposób, aby wyrabiać **WYŁĄCZNIE** wszystko co najlepsze i najsolidniejsze w tym zakresie.

Długoletnie doświadczenie połączone z poważnymi zasadami i podstawami interesu, dają najzupełniejszą rękojmię, że zaufanie Szanownej Publiczności zawiedzionem nie będzie.

AUX QUATRE SAISONS.

1661R

Wierzbowa Nr 6, Hotel Angielski.

Wodolecznica i Zakład kuracyjny Thalheim,

w kąpielach Landeck na Szląsku. — Zapytania adresować do 853R
Dr. Med. E. GERGENS, ARTHUR NOELKEL,
Dyrektor leczniczy. Lek. prakt. i asystent.

Nowo-otworzony

MAGAZYN UBIORÓW DZIECINNYCH

pod firmą

„ROMUALD,”

w Warszawie, ulica Hr. Kotzebue № 10, przy Ogródzie Saskim,
dom p. Temlera, wprost Urzędu Telegraficznego,

na zaszczyt polecił Szanownej Publiczności, bogato zaasortowany skład nowo-wykończonyj Garderoby Dziecinnej, podług ostatnich modeli, z materiałów krajowych, francuskich i angielskich.

Sukieneczki i Płaszczki dla panienek, Garnitunki eleganckie, fantazyjne, marynarkowe, zakietowe i Paletoty dla chłopczyków na każdy wiek. Bluzki, Mundury i Szyniele dla uczniów i studentów Uniwersytetu.

Ze względu specjalnej znajomości i zagranicznej praktyki w tej gałęzi, polecający się magazyn urządzony został na wyższej skali, celujący gustem i przy możliwie niskich cenach.

Dla uzyskania uznania i poparcia Szanownej Publiczności, zadaniem mojem będzie najwybredniejszym wymaganiom w zupełności odpowiedzieć.

1626R

Z szacunkiem „Romuald.”

Zupełnie efektywna fryzura w 10 minut.

Hinde's'a SZPILKI do fryzowania włosów.

Używają się na zimno, nie niszczą włosów, wygodą i prostotą użycia, przewyższają dotąd używane papiloty, co jest właściwą cechą tego wynalazku patentowanego w Anglii.

Na każdej szpilce znajduje się napis: „Hinde's Careless patent.” Należy zwracać baczną uwagę na powyższy napis, sponieważ pojawiły się w handlu szpilki podobne, z drutu żelaznego, rdzewiące, chropowate, brudzące i przecinające włosy.

Cena pudełka z 4 szpilkami k. 60, z przesyłką pocztą rs. 1. PP. handlującym rabat.

Sprzedaż główna w Centralnym Składzie perfum i kosmetyków

JANA KALINOWSKIEGO,

dawniej ALEKSANDRA KOCHA w Warszawie, ulica Krakowskie-Przedmieście № 65 i w drugim Magazynie, ulica Marszałkowska № 135. 1668

Zakład leczniczy hydropatyczno-pneumatyczny

dla chorych przychodzących,

D-rów: Dobrzyckiego i Fritsche'go.

Obozna № 5,

1. **Leczenie ścieśnionem powietrzem** w dwóch gabinetach pneumatycznych, oraz stosowanie wielkiego dwucylindrowego przyrządu o dowolnie zmiennem dodatniem i ujemnem ciśnieniu, (wysięki pleurtyczne, rozdęcie płuc, astma, katar drog oddechowych bądź przewlekłe, bądź świeżego pochodzenia, cierpienia serca).

2. **Leczenie hydropatyczne.** Zakład zaopatrzony jest we wszystkie przyrządy według najnowszych wymagań nauki: kąpiele parowe, kąpiele rzymskie, kąpiele ogólne w obszernym basenie, kąpiele wannowe, nasiadowe, natryski (prysznic) o różnych temperaturach, natryski t. zw. szkockie, koece, oraz wszelkie procedury w zakres hydropatii wchodzące (osłabienie ogólne, blednica, liczne cierpienia nerwowe, początkowe cierpienia rdzenia pachowego, przewlekłe cierpienia żołądka i kiszek, zastarzałe reumatyzmy itd.).

3. **Massaż czyli terapia mechaniczna,** oraz kombinacja hydropatii z masażem (skrzywienia członków, oraz zgrubienia stawów szczególnie od wysięków zależne, chroniczne zaparcie kiszek, neuralgie obwodowego pochodzenia i t. d.).

4. **Kąpiele: solankowe, żelaziste, igliwiowe** (skrofule, niedokrewność, osłabienie ogólne).

5. **Inhaloterapia** czyli leczenie za pomocą inhalacji. Zakład posiada przyrządy wszelkich systemów i konstrukcji do stosowania wzięcia (stany kataralne dróg oddechowych z obfitem wydzielaniem potężne, jamy oskrzelowe, cuchnąca plwocina i t. d.). 659

Zakład naukowy i wychowawczy dla chłopców

(Szwajcarja) Clarens-Montreux (Villa Augusta).

Institut, położony w pięknym, łagodnym klimacie, nad malowniczym brzegiem Jeziora Genewskiego, prowadzi wykład w zakresie wszystkich nauk gimnazjalnych i realnych (aż do egzaminów dojrzałości). — Klasa elementarna przygotowawcza. Wstęp w każdym czasie roku. — Konwersacja francuska pod kierownictwem francuza. — Służba cała francuska, niemiecka i angielska na miejscu; rosyjska w pobliżu Vevey. — Sposobność do konwersacji angielskiej i włoskiej. — Wykład muzyki i rosyjskiego (aż do egzam. dojrzałości do rosyjskich gimnazjów). — Życie rodzinne. — Troskliwość o rozwój fizyczny: codzienne spacery, gimnastyka, kąpiele i t. p. — Wycieczki letnie w czasie upałów w góry szwajcarskie. — Prospekta, jako też bliższe objaśnienia, wysyłają kierujący zakładem Dr. Benkert i Dr. Eigenbrodt. 1670R

CEREALINA

najlepszy środek wygubiający

ODCISKI i BRODAWKI,

wyłączna własność

Warszawskiego Laboratorjum Chemicznego.

Cena pudełka z dwoma fiolkami i objaśnieniem rs. 1.

Dostać można: 1) róg Miodowej i Senatorskiej, 2) Krakowskie-Przedmieście № 1, 3) róg Granicznej i Królewskiej. 1592R

Przygotowanie i sprzedaż poniższego środka, jako niezawierającego w sobie części, szkodliwych dla zdrowia, dozwolone na ogólnych zasadach handlu.

D-ra Lengiel'a

BALSAM BRZOSOWY,

analizowany i uznany przez Władze lekarskie w Petersburgu i w Moskwie. Wskutek decyzji Wysokiego Departamentu Medycznego w Petersburgu z dnia 12 Maja za № 4,654, przewoź i sprzedaż balsamu zostały dozwolone.

Środek do upiększenia cery.

Cena fiołka wraz z przepisem rs. 1 kop. 50. D-ra Fried. Lengiel'a mydło Benzesowe, sztuka kop. 60, do nabycia w Warszawie, u pp.: Aleksandra i Marcellego, J. Kalinowskiego, A. Lipink i Teofila Szulca, oraz we wszystkich lepszych aptekach, składach aptecznych i perfumeryjach. — Na prowincji: w Berdyczowie S. Kozickiego, w Brześciu lit. K. Niewińskiego, w Częstochowie Maurycego Neufelda & Comp., w Grodnie A. Krupowicza, w Kownie Mirona Klimowicza, w Łęczycy Tobiasza Kohn, w Łodzi St. Janickiego i M. Lisieckiej, w Łomży Cwalińskiego, Kopelowicza i J. Piotrowskiego, w Lublinie W.

Grafczyńskiego, i J. Rozdoby, w Mińsku Czesława Borzęckiego i K. Iwanowskiego w Piotrkowie J. Bastrzyckiego i J. Różyckiego, w Płocku M. H. Kempnera, w Radomiu Piatkowskiego, w Siedlcach J. Górskiego, w Wilnie W. Andrzejkowskiego, P. Grunzowskiego i H. M. Strasznińskiego, w Włocławku Cezarego Huss i Władysława Pollacka i w Żytomierzu u A. Pomykalskiego.

Kupujący są proszeni nie żądać innego preparatu jak tylko „Balsam Brzozowy D-ra Lengiel'a” i uważać na to szczególnie, ażeby fiolki opatrzone były powyższą etykietą i nazwą D-ra Fryd. Lengiel.

Główna ekspedycja u p. Gust. Stuermer w Warszawie, Szkolna № 7. 676R

